

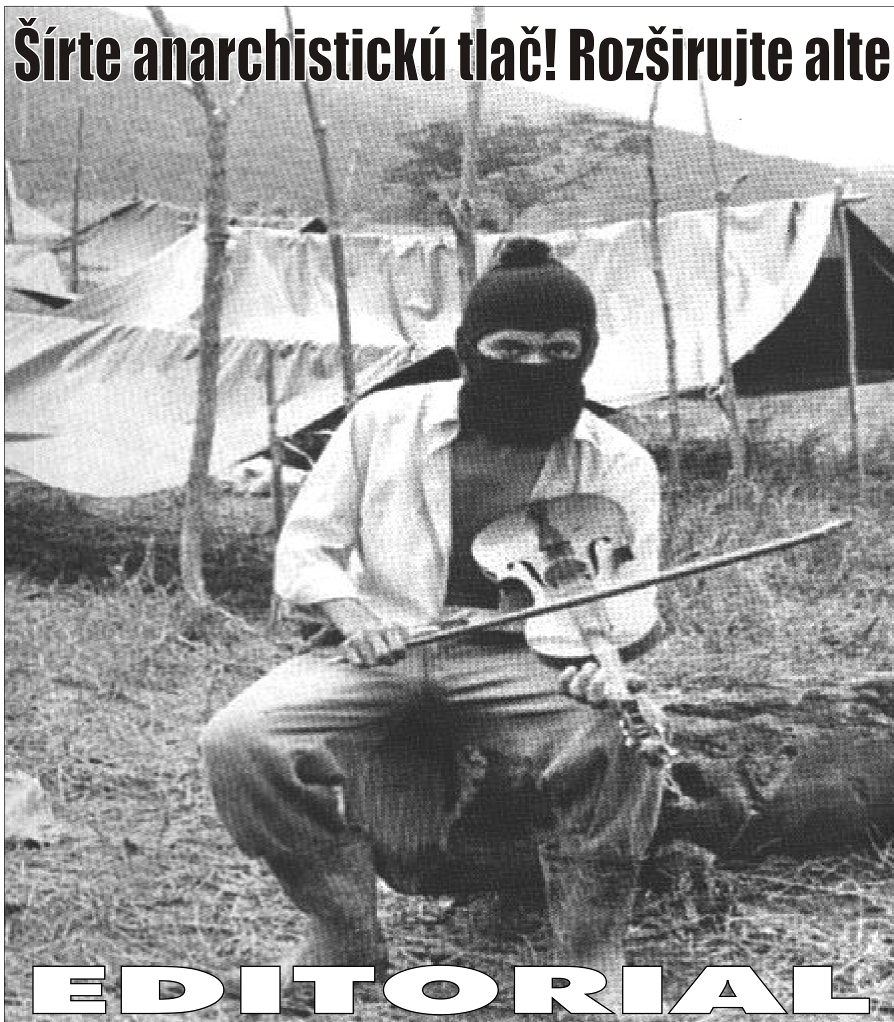
ZDOLA!

informačný spravodaj Československej anarchistickej federácie - Slovensko

číslo 3 | apríl 2001 | cena 10,- Sk/Kč

Šírte anarchistickú tlač! Rozširujte alternatívne informácie!

EDITORIAL

Vítame vás na stránkach tretieho čísla Zdola!
Od posledného vydania sa opäť nahromadilo množstvo akcií, na ktoré nám nedalo neupozorniť vás alebo nezareagovať. Tento časopis - ako spravodaj - vám o nich prináša bližšie informácie a chcel by vytvárať aj priestor pre komunikáciu, prípadne názorovú konfrontáciu.
Takže, tohto roku máme opäť v úmysle pripomenúť si 1. Máj, pravdepodobne len formou statickej akcie na námestí SNP, i keď proti pochodu by sme nič nenamietali. Záleží len na vás a vašej účasti - ak sa zídeme v hojnom počte, určite bude aj nejaký ten marš. Cieľom tejto akcie je informovať o skutočnom pôvode sviatku pracujúcich a pokúsiť sa očistiť fenomén prvého mája od nánosov nielen minulého režimu.
Už nielen v Čechách, ale aj na Slovensku je možné zúčastniť sa, prípadne spolupodielať na organizovaní street party, ktorá sa bude konať na tom istom mieste vskoro rovnakom čase a dúfame, že v ešte väčšom počte. Aj keď túto akciu neorganizuje ČSAF, niektorí jednotlivci sa na jej príprave aktívne podieľajú. Aby ste sa v júni nenudili, máme pre vás pozvánku aj na brnenskú (2. 6.) a pražskú street party (16. 6.), ktoré si isto zaslúžia vašu a našu pozornosť, podporu a účasť. Začiatkom prázdnin sa na poľsko-bieloruských hraniciach koná ďalší tábor pod hlavičkou NO ONE IS ILLEGAL!, organizovaný našimi poľskými kamarátmi z Federacje Anarchistycznej. Ak sa kvalitou vyrovná aspoň minuloročnému (o čom nepochybujeme), bude to opäť akcia na úrovni. Prípadné bližšie informácie vám poskytneme na našej adrese.
Určite ste aj vy zaregistrovali snahu vlády o spoplatnenie školstva. Táto téma sa mnohých z nás, ako študentov, týka osobne a preto nechceme sedieť len tak a čakať, kedy zase rozhodne niekto o nás bez nás. S Priamou akciou - MAP a Solidaritou Slovensko sa podieľame na kampani za bezplatné vysoké školstvo.
Ďalšou akútnou udalosťou je plánované prepúšťanie 16 000 zamestnancov ŽSR. Na toto konečne zareagovali aj samotní železničiari, ktorí v niekoľkotisícovej účasti 28.3. demonštrovali pred úradom vlády- bohužiaľ ich analýza problému bola dosť úzka, väčšina argumentov sa niesla v duchu :"za všetko môže Dzurinda", chýbali širšie súvislosti celého problému.Vzhľadom k týmto udalostiam sme sa zapojili do ďalšej kampane spolu s už vyššie uvedenými organizáciami, ktorá má za cieľ zastaviť prepúšťanie na železnici s podtitulom : "Doteraz vyhadzovali oni nás, teraz vyhoďme my ich!" V rámci týchto kampaní boli vydané materiály, ktoré si môžete objednať aj v Distribúcii ČSAF.
Ako ste si isto všimli, akcie z pochopiteľných dôvodov organizujeme v Bratislave. Stretli sme sa s výčitkami, že "zase sa čosi deje len v Bratislave". Áno, asi je to oprávnená výhrada. Ale každý predsa koná tam, kde sa väčšinu času zdržiava. My prebývame "bohužiaľ" práve v Bratislave a v okolí. Tiež by sme uvítali aktivity v iných častiach Slovenska, náš potenciál však nato dnes zatiaľ nestačí. Ale čo bráni ľuďom žijúcim mimo BA, ktorí sa neuspokojujú s nečinnosťou, prejaviť svoje schopnosti, tvoriť, organizovať sa, konať?Ak cítite potrebu zapojiť sa do aktivít, ktoré sú svojim obsahom zamerané na boj proti súčasnému establishmentu, smerujúce k zničeniu kapitalizmu, nadvlády a autority v každej forme, sme ochotní vám poskytnúť informácie a kontakty, ktoré máme a taktiež sme ochotní nejakým spôsobom pomôcť aj osobne.
Takže, radi uvítame váš, aj keď "len" písomný kontakt, kritiku, konštruktívne návrhy.
Dovidenia na niektorej z akcií!

Jana

ZDOLA!

P.O.Box 91, 958 01 Partizánske
zdola!@post.sk
Vydáva ČSAF Slovensko

Pokiaľ chcete dostávať ZDOLA! až domov, pošlite ľubovoľnú čiastku (min. však 50 Sk) na adresu redakcie. Z tohto čitateľského konta sa vám vždy odráta cena čísla a poštovné.

Hľadáme spoľahlivých distribútorov! Pri odbere nad 10 ks a platbe vopred - 2 ks zdarma.

anarchistický

13.00
Bratislava
Námestie SNP

Obnovenie tradície sviatku pracujúcich v spolupráci s PA- AKOP- MAP a ORA Solidarita

STREET PARTY #2

09/06/2001 14.00
Bratislava, Nám. Slobody

Pouličná slávnosť
Poste restante
851 06 Bratislava 57

www.streetparty.sk
ba-sp2@gmx.net

KRÁTKE SPRÁVY

Cez víkend 17. -18. februára sa aj za účasti hostí a sympatizantov uskutočnil v poradí už šiesty zjazd ČSAF Slovensko. Už od príchodu na miesto sa o účel našej prítomnosti začala zaujímať najprv železničná a potom štátna polícia. Kontrolou dokladov, čudnými otázkami a nepretržitým dvojdňovým hliadkovaním pod miestom zjazdu sa polícia snažila narušiť jeho hladký priebeh, čo sa jej však podarilo len minimálne. Federácia sa prijatím nových členov znova trocha rozrástla, koordinovali sa aktivity, plánovali sa kampane, spolupráca s ostatnými anarchistickými organizáciami a akcie do budúcnosti. Priebeh aj výsledky zjazdu možno označiť ako povzbudivé a konštruktívne - treba urobiť všetko preto, aby sa čoskoro premietli do praxe. Netradičnosť tohto zjazdu podčiarkuje ešte aj neskoršie zistenie, že neďaleko - v Trenčianskej Teplej - sa ten istý víkend zišlo na bohato propagandou zásobenom koncerte asi 800 neonacistov z celého Slovenska aj susedných štátov.

⋆ ⋆ ⋆

Vo Viedni sa 22. februára ako každý rok zišla na Opernbale celá politická a ekonomická elita nielen z Rakúska, aby sa spolu s hviezdami showbiznisu trocha zabavila a zahrala na charitu. Reakciou boli protidemonštrácie, ktorých sa s cieľom prekaziť ples a zabrániť jeho účastníkom stretnúť sa zúčastnilo okolo 10 000 ľudí, medzi nimi aj mnohé radikálne ľavicové, antifašistické a antiautoritárske skupiny. Polícia ale okolie opery v okruhu dvoch kilometrov hermeticky uzatvorila. Pri následných zrážkach s políciou a násilnostiach bolo veľa demonštrantov aj policajtov zranených, 42 ľudí bolo zatknutých. Hnev a odpor vyvolávajú aj brutálne asociálne opatrenia rakúskej vlády na dosiahnutie vyrovnaného rozpočtu - zníženie sociálnych dávok, dôchodkov, prídavkov na deti, zvýšenie všetkých administratívnych poplatkov, zavedenie poplatkov za návštevu lekára a vysokoškolské štú dium; na druhej strane napr. zníženie dane zo zisku pre korporácie. Na ďalší deň o piatej ráno vtrhlo zásahové komando 300 robocopov na známy viedenský squat EKH, ktoré bolo v médiách označené za hlavné sídlo podvratných živlov a vandalov. Všetkých obyvateľov aj návštevníkov krčmy predviedli, ničili zariadenie, infošop, redakčné počítače TatBlattu, časť archívov a knižnice. Momentálna situácia je nejasná, akcie ako koncerty a prednášky boli dočasne zrušené, squatterom ale môžete zamejlovať a získať aktuálne info na *ekh@angelfire.com*.

⋆ ⋆ ⋆

Znova Viedeň - ak sa ta vyberiete, určite si do programu zaraďte návštevu Anarchistische Buchhandlung (kníhkupectvo) na Hahngasse 15 blízko U2 Schottentor. Nájdete tam množstvo naozaj kvalitnej literatúry nielen v nemčine, časopisy, plagáty, tričká a inú propagandu. Od pondelka do piatka majú otvorené od 15.30 do 19.30, v pondelok a utorok aj 10.00 - 14.00. Kníhkupectvo prevádzkuje kolektív Revolutionsbräuhof (RBH), v preklade niečo ako revolučný pivovar alebo miesto, kde sa varí, resp. pripravuje revolúcia... *rbh@inode.at, www.inode.at/rbh*

⋆ ⋆ ⋆

16. februára stihli naši sympatizanti v centre Bratislavy pred transpanentom "Áno Európe - nie EÚ!" rozdať okoloidúcim 500 letákov EÚ biznismenov a byrokratov. Prevažovali pozitívne reakcie. 14.-16. júna sa vo švédskom Gotheborgu uskutoční summit Európskej únie, ktorý samozrejme vzhľadom na všeobecne známe skutočnosti o tomto neoliberálnom kapitalistickom klube (viď spomínaný leták) nezostane bez odozvy. Plánuje sa široké spektrum akcií - od kontrasummitu až po radikálne pouličné protesty. Platformu pre ich koordináciu tvorí a medzinárodnú mobilizáciu rozbieha švédska Antifašistická Akcia - iniciatíva GBG 2001. Summit svojou prítomnosťou po prvý krát v Európe poctí aj americký prezident Bush, snáď sa mu dostane patričného privítania. *gbg2001@motkraft.net, www.motkraft.net/gbg2001*

⋆ ⋆ ⋆

24. februára sa v Bratislave uskutočnilo stretnutie, na ktorom mala byť na základe ČSAF a PA-AKOP-MAP navrhnutého programového vyhlásenia založená AFA. Dostavili sa však len známe tváre, ktoré majú dosť práce vo vlastných organizáciách. Ťažko povedať, či je to len kvôli nezáujmu a ľahostajnosti, alebo rezervami v komunikácii a šírení informácií, každopádne dúfame, že na Slovensku je dosť ľudí ochotných a schopných venovať sa práci v organizácii tohto typu vychádzajúc z pozícií revolučného antifašizmu. Dohodli sme sa, že podľa možností budeme tak ako doteraz monitorovať nacistické aktivity a keď sa okolnosti a prístup ľudí zmenia, môžme uvažovať o niečom väčšom. Bojujeme proti fašizmu, bojujeme za sociálne a hospodárske práva pracujúcich! *afa_slovakia@hotmail.com*

⋆ ⋆ ⋆

1. júla sa v rakúskom Salzburgu stretne neoliberálna ekonomická elita na Stredo- a Východoeurópskom ekonomickom fóre, ktoré je súčasťou Svetového ekonomického fóra (viď Zdola! č.2). Rakúski aktivisti pripravujú rozsiahle demonštrácie, nadväzujúce na nedávne protesty proti zasadaniu WEF v Davose a jeho regionálnej pobočky v mexickom Cancúne (tie sa kryli so zapatistickou karávanou) a naposledy proti zasadniu Globálneho fóra v Neapole. Tam demonštrácie za účasti 20 000 aktivistov vyvrcholili ostrými zrážkami s políciou. Okrem pouličných protestov bol pripravený kontrasummit a počítačovo zručnejší sa realizovali v internetových blokádach / hackerských aktivitách proti online obchodu. *organisation@antiwef.org, www.antiwef.org*

⋆ ⋆ ⋆

19. marca sa v Českom centre v Bratislave diskutovalo o sguattingu. Slávek Tesárek z pražskej Milady a Martin s Kristínou z Bratislavy priblížili zúčastneným squatting v širších sociálnych súvislostiach, život v komunite, ako aj praktické problémy pri squattovaní (napr. s políciou). Squatteri z Milady nedávno vyhrali súd a pravdepodobne sa budú snažiť squat zlegalizovať, podľa §249a platného aj na Slovensku je totiž možné človeka za squattovanie odsúdiť až na 2 roky. Besedu doplnila videoprojekcia dokumentu z obrany squatu na jeseň ´98. Potešiteľná bola najmä účasť ľudí stredného aj staršieho veku, ktorí sa miestami aktívne zapájali do diskusie. *milada.sq@email.cz, www.milada.s.cz, squat.net*

⋆ ⋆ ⋆

Federacja Anarchistyczna - sekcia Poznań a kolektív squatu Rozbrat organizuje v rámci kampane ´Žiaden človek nie je ilegálny´ tak ako minulý rok medzinárodný hraničný tábor proti deprotáciám, nacionalizmu a represívnej imigračnej politike EÚ (Schengenské dohody) - tentoraz na poľsko-bieloruskej hranici blízko poľského mesta Bialystok. Táto prihraničná oblasť je vysoko multikultúrna, čo poskytuje výborný priestor pre spojenie seminárov, prednášok, diskusií a koncertov, párty, happeningov a iných kultúrnych akcií. Predbežný termín je 5. - 12. júl. *rozbrat@priv2.onet.pl*

⋆ ⋆ ⋆

Triumfálnym príchodom do hlavného mesta Mexico City bola 13. marca zavŕšená dvojtýždňová zapatistická karavána EZLN Ejército Zapatista de la Liberación Nacional - Zapatistická armáda národného oslobodenia). Karavána aj so subcomandante Marcosom vychádzala z chiapaskej džungle v počte pár stoviek ľudí - na ceste po najchudobnejších častiach Mexika sa pridávali ďalšie tisíce - a na hlavnom námestí Zócalo v Mexico City napokon guerillových povstalcov privítalo 300 až 500 000 domorodých obyvateľov. Karavány sa zúčastnili aj stovky aktivistov talianskej Ya Basta! Súčasťou karavány, ktorej organizátori využili zmenu politickej klímy po prezidentských a parlamentných voľbách, bol aj Národný domorodý kongres v mestečku Nurio, na ktorom delegá ti jednotlivých mexických, predovšetkým chiapaských komunít koordinovali svoje aktivity a dohadovali ďalší postup v boji proti neoliberálnemu kapitalizmu a vyjadrili plnú podporu EZLN. Povstanie zapatistov vypuklo 1.1. 1994, v deň vstupu do platnosti Severoamerickej dohody o voľnom obchode (NAFTA). Vďaka medzinárodnej podpore a solidarite sa im darí efektívne brániť domorodé komunity pred vládnymi vojskami a podporovať samosprávne organizovanie sa už 7 rokov, i keď im možno vyčítať isté deficity v praktizovaní priamej demokracie. Konkrétny cieľ karavány predstavovalo ústavné zakotvenie rešpektovania práv domorodých obyvateľov a ich tradičných kultúr. Je však prinajmenšom na zváženie, či splnenie tejto vo svojej podstate reformistickej požiadavky a snaha stretnúť sa s prezidentom Vicente Foxom skutočne zlepší situáciu indiánov, alebo len poslúži public relation zámerom nielen mexického kapitalistického establishmentu. *www.indymedia.chiapas.org, www.ezln.org, www.yabasta.it*

⋆ ⋆ ⋆

Okolo 60 anarchistov si 17. marca v Prahe pripomenulo 80. výročie krvavého potlačenia revolty kronštadtských námorníkov boľševikmi na čele s L. Trockým. Námorníci sa postavili za pôvodné ideály októbrovej revolúcie 1917 a slobodné, demokratické a samosprávne soviety. Reakcia boľševickej diktatúry "proletariátu", ktorej padlo za obeť vyše 14 000 námorníkov, žien a detí jasne ukázala jej pravú tvár a nezlučiteľnosť s ideálmi skutočnej emancipácie.
V rámci ideového boja proti boľševizmu sa o týždeň neskôr v kaviarni Utopia uskutočnila na demonštráciu nadväzujúca verejná diskusia zameraná na konfrontáciu boľševických lží o tejto historickej udalosti. Akcie zorganizovala ČSAF, ORA-Solidarita a ČAS a napriek hrozbám pražskej FSA zabrániť diskusii všetkými dostupnými prostriedkami sa zaobišli bez násilia.

Oslavy 62. výročia Slovenského štátu a Pochod tolerancie

Deň 14. marec nemôže byť za žiadnych okolností považovaný čo i len trochu súdnym človekom, majúcim základný prehľad o histórii nášho územia, za niečo pozitívne. Deň vzniku vojnového Slovenského štátu, štátu, ktorý stál po boku agresora v rokoch II. svetovej vojny naozaj nemožno považovať za dôvod na oslavu, skôr naopak. Štátu, ktorý slepo nasledoval nielen "zahraničnú politiku" nacistického Nemecka (napr. SR sa ako jediný štát okrem Nemecka zúčastnila napadnutia Poľska, prvého konfliktu II. svetovej vojny...), rovnako hrôzostrašné boli aj následky riešenia vnútroštátnych záležitostí podľa vzoru III. ríše, na ktoré životmi doplatili tisíce Židov, Rómov, politicky a inak nepohodlných osôb.

A predsa....

V toto dopoludnie sa v Bratislave na Martinskom cintoríne pri hrobe J. Tisa zišla síce zaujímavá, no ničím novým neprekvapujúca skupina asi 150 ľudí. Stretnutia organizovaného Slovenskou Národnou Jednotou a Spoločnosťou Andreja Hlinku a Jozefa Tisa sa zúčastnila stále sa zmenšujúca skupinka pamätníkov vojnového štátu, druhou vzorkou tohto nie až tak rôznorodého zhromaždenia boli omnoho mladší prívrženci fašizmu a nacionalizmu. Kým prvú skupinu môže čiastočne ospravedlniť hlásiaca sa senilita, poprípade po desaťročiach zahmlená alebo zidealizovaná minulosť, na obranu ich mladších holohlavých kolegov nemožno povedať vôbec nič. Z cintorína sa sprievod presunul na Hodžovo námestie, kde sa síce počet prítomných skoro zdvojnásobil, no rozhodne si nepolepšil, čo sa pestrosti týka. Tu odzneli plamenné prejavy zapálených obrancov národa, okrem iného autentický audiozáznam reči J. Tisa.

Ale to už o niekoľko sto metrov začína demonštrácia trochu iná Pochod tolerancie organizovaný občianskym združením Ľudia proti rasizmu, ako jediná reakcia na hanebné oslavy. Na Námestí Slobody sa zišlo do troch stoviek odporcov fašizmu. Odzneli prejavy odsudzujúce rasizmus, fašizmus, xenofóbiu, nacionalizmus, homofóbiu, prevažne politických súvislostí prosté, vystúpili predstavitelia organizátorov, pamätníci koncentračných táborov, zástupcovia homosexuálov - ako rečníctvo, tak aj poslucháčstvo bolo naozaj veľmi pestré. Nechýbal tu infostánok a transparent ČSAF-ky, účastniaci sa boľševici našťastie ušetrili prítomných záplavy svojej trápnej propagandy, no a "zlatým klincom" bola účasť čelných predstaviteľov Strany demokratickej ľavice.

Začiatok pochodu bol spojený s incidentom, keď mu naproti prišla asi 50-členná skupina neonacistov, ktorí, nebyť zákroku všadeprítomnej polície, boli odhodlaní a spoľutovaním musím konštatovať, že pravdepodobne aj schopní pochod tolerantných antifašistov, ak nie úplne rozprášiť, tak aspoň rozohnať. Trasa vedúca popri Hodžovom námestí ešte dostatočne zaplnenom oddanými národniarmi, cez centrum k pamätníku židovských obetí holokaustu, bola lemovaná políciou strážiacou tlupy holohlavcov, ktorí ani v tento deň nemali dôvod sa čo i len trochu strachovať, naopak, pochod doslova nasledovali a určite s potešním čakali na jeho koniec, keď sa bude môcť začať hon na rozpŕchnuvších sa účastníkov.

Za pozitívne považujem, že na Slovensku bol aspoň niekto ochotný verejne protestovať proti týmto "oslavám", menej uspokojivý je už fakt, že stretnutie naozaj neostalo nič dlžné svojmu názvu, keď účastníkom nerobilo problém tolerovať ani také veci, ako otvorené provokácie neonacistov priamo vo vnútri pochodu. Áno, tolerancia je bezpochyby veľmi dôležitá, lež ako sa vraví "odtiaľ - potiaľ", rozhodne pre ňu nevidím miesto v boji proti fašizmu.

-ps-

Antifašistická Akcia

Kto je Antifašistická Akcia? Antifašistická Akcia je organizácia združujúca antifašistických pracujúcich a študentov budovaná na základoch revolučného antifašizmu. Uvedomujeme si, že fašistické a xenofóbne prejavy nie sú len následky spoločenskej výchovy a etiky človeka, ako sa snažia problém fašizmu marginalizovať niektorí antifašisti. Príčiny fašizmu majú oveľa hlbšie korene. I keď vplyv spoločenskej výchovy a etiky človeka nemožno vylúčiť, príčina fašizmu tkvie v súčasnom liberálnokapitalistickom systéme. Čo potrebujeme je zmena a to zmena revolučná!Dnešná situácia sa podobá situácii z medzivojnového obdobia. Spoločnosťou otriasajú finančné krízy, ktoré vrhajú pracujúcich a mládež do sociálnej mizérie. Prepad životnej úrovne, či strata zamestnania vnáša do rodín frustráciu a rezignáciu na požiadavku dôstojného života. Za svoju bezútešnú situáciu vinia zväčša minoritné skupiny spoločnosti vyznačujúce sa inou kultúrou či iným pôvodom. Pod vplyvom hnevu zo straty svojich práv a istôt, pristupujú na nacionálnu nenávisť nevidiac pritom skutočného vinníka. Obetnými baránkami sa stávajú Rómovia a cudzinci. Prví parazitujú na sociálnom systéme a nepracujú. Druhí nás pripravujú o možnosť zamestnania sa. Paradox, ktorý je typický pre plytké a populistické riešenia xenofóbneho typu - prisudzovať kolektívnu vinu za správanie jednotlivca, neuznať pritom právo inému na vlastnú existenciu a nechať sa vtiahnuť do xenofóbnej agresie. Fašistické správanie u väčšiny sfašizovanej spoločnosti nadobúda v kapitalizme sociálno-ekonomický rozmer. Kvôli neuspokojeniu základných životných potrieb a strate nádeje sa pristupuje na rýchle riešenia, ktorým chýba dôkladná štúdia pôvodu problému. Tento stav využíva a umocňuje existencia a činnosť ultrapravicových a neonacistických organizácií, hnutí a strán. Ich alternatívou je vláda tvrdej ruky a vysporiadanie sa s neprispôsobivými elementmi prehliadajúc skutočnú príčinu sociálnej mizérie. Mimo sociálno-ekonomického aspektu fašizujúcej sa spoločnosti dáva ultrapravica nespokojnosti a hnevu i rozmer politický a kultúrny.Väčšina antifašistov ale vidí problém v morálke človeka a porazenie fašizmu vo vnútornej zmene a občianskej spoločnosti. Tento trend antifašistického boja vnímame ako veľmi nebezpečný a podceňujúci skutočné nebezpečenstvo fašizmu. Ako nám dokazuje súčasnosť, ale i história, neofašistické a neonacistické hnutie nevymrelo, a to ani v Európe, kde sú pri moci zväčša sociálnodemokratické až socialistické vlády. V posledných desaťročiach vidíme jeho silnejúci vplyv, najmä preto, že hlása rýchle riešenie sociálnych problémov, ktoré nedokázali po dobu svojho vládnutia vyriešiť ani "socialisti", ani pravicoví liberáli. I preto vzniká Antifašistická Akcia so svojou revolučnou alternatívou, ktorou poukazuje na skutočné príčiny fašizmu a ponúka možnosti, ako ho skutočne poraziť.

Aké sú úlohy Antifašistickej Akcie alebo Program Antifašistickej Akcie!

Boj proti fašizmu! Boj proti fašizmu začína bojom proti jeho koreňom, bojom proti kapitalizmu! Hospodársky systém legitimizovaním súkromného vlastníctva výrobných prostriedkov ako základu vlastnej existencie legitimizuje zároveň ekonomickú nerovnosť. Spoločnosť je z ekonomického hľadiska rozdelená do dvoch tried a to vo vzťahu k výrobným prostriedkom a postavením vo výrobnom procese. Hovoríme o triede pracujúcej a vládnucej. Hospodárske záujmy oboch tried stoja v ostrom protiklade, čo sa nutne prejavuje v sociálnom živote väčšiny spoločnosti. Ideológia trhu, determinovaná záujmami vlastníckej triedy, vrhá námezdných pracujúcich do sociálnej mizérie. Práve tá je prvotnou príčinou fašizovania sa a preto je primárnou úlohou v boji proti fašizmu jej odstránenie. Štátny aparát v zastúpení politických strán nemá priamy záujem na potlačení fašistických prejavov. Vzhľadom na totalitný charakter správania sa štátu v prípade spochybnenia a ohrozenia vlastnej existencie a jeho financovanie rovnakým kapitálom, aký stojí za fašizmom, je fašistická reakcia alternatívou pre potlačenie ľavice na ceste k emancipácii. Preto sa štát nemôže za žiadnych okolností stať našim spojencom v boji proti fašizmu. Zrušením podmienok, za ktorých fašizmu vzniká a elimináciou politického priestoru, v ktorom sa propaguje, zamedzíme nárastu fašizmu a odstránime jeho skutočné korene. To ale nejde za súčasného systému. Ako nás učí história, pád 3. Veľkonemeckej ríše neznamená nutne smrť fašizmu a nacizmu. Zachovaním systému, z ktorého vzišli, sme zároveň zachovali jeho hrozbu pre budúcnosť. Preto AFA tvrdí, že jedinou cestou ako poraziť fašizmus, je cesta revolučná. Pád kapitálu a štátu. Vybudovanie neautoritárskej spoločnosti.

Boj proti nacizmu! Problémom mnohých antifašistov je ich neschopnosť rozlíšiť fašizmus od nacizmu. I keď sa jedná o sesterské doktríny, je v nich zásadný rozdiel, ktorý musí každý antifašista poznať. Fašistická doktrína je v politickej rovine doktrínou vlády tvrdej ruky, ktorá ovláda celú spoločnosť v jej úplnej totalite. Ide o totalitný model spoločnosti, budovaný ale na národných záujmoch. Spočiatku militaristická strana založená bývalým sociálnym demokratom B. Mussolinim nemá vo svojom programe nič, čo by hlásalo rasovú nenávisť. Niečo také vyvracia i členstvo mnohých Židov vo fašistickej strane. Rasové zákony sú prijímané až v roku 1937 pod tlakom spojeneckého Nemecka, keď Taliansko dobýva Somálsko, a rasové zákony sa vzťahujú na správanie talianskej armády k domácemu obyvateľstvu. Čiže, fašistická doktrína je reakčnou doktrínou totalitného národného štátu likvidujúceho akúkoľvek opozíciu, najmä ľavicu.Národnesocialistická doktrína vzniká približne v rovnakom čase ako fašistická. Reprezentovaná Hitlerovou NSDAP je však postavená z politického hľadiska na totalitnom štáte definovanom rasovým národom. Rasizmus je nacizmu vlastný už v samotných počiatkoch. Prioritou Hitlerovej politiky je vyhubenie Židov a všetkých ostatných menejcenných rás. Práve k nacistickej doktríne sa hlási väčšina ultrapravicových politických uskupení. U antifašistov častokrát dochádza k prehliadaniu pôvodného významu fašistickej doktríny a pripisuje sa jej práve obsah nacistický. Nielenže tak vzniká zmätok, ale zároveň sa marginalizuje hrozba, ktorú fašizmus v sebe

stelesňuje. Marginalizuje sa hrozba nacionálneho totalitného štátu. AFA bojuje proti fašizmu z pozície antitotalitárnej. Z rovnakej pozície bojuje i proti nacizmu, pričom sa otvorene stavia proti jeho rasistickému charakteru.

Boj proti autoritárskej ľavici! Ak bojujeme proti fašizmu z pozície obhajoby slobody, potom musíme zaujať rovnaký postoj aj voči autoritárskej ľavici (napr., boľševizmu, stalinizmu...). Vychádzajúc z rôznych pozícií majú obe doktríny takmer totožný charakter. Napriek tomu, že boľševici si nárokujú viesť pracujúce masy a chrániť ich záujmy, je to doktrína čisto buržoázna pre svoju neschopnosť a nevôľu vzdať sa jedného z najhorších buržoáznych predsudkov - vzdať sa nedôvery v schopnosť samoorganizácie pracujúcich. Má čisto totalitný charakter, ktorý ničí akúkoľvek inú názorovú líniu spochybňujúcu vládu boľševikov a požadujúcu ekonomickú rovnosť. Ak bojujeme proti fašizmu, musíme bojovať i proti boľševizmu!

Ochrana životného priestoru anarchistického hnutia! Jediná cesta ako vyhubiť korene fašizmu a zasadiť mu tak smrteľnú ranu je cesta revolučná. Zničenie triedneho hospodárskeho a politického systému je toho základným predpokladom. Anarchistická idea plne zodpovedá našej predstave o usporiadaní budúcej spoločnosti, ktorá zrušením ekonomickej nerovnosti a hlbokej priepasti sociálnych rozdielov ako i svojou militantnou antifašistickou tradíciou zamedzí vzniku a existencii fašizmu!V neposlednom rade je teda úlohou AFA chrániť priestor pre anarchistické aktivity. Vytlačiť neofašistov, neonacistov a autoritársku ľavicu z ich životného priestoru, nedať im priestor pre šírenie ich xenofóbnej a totalitnej myšlienky. Spoločne pracovať s pracujúcimi, študentmi a ostatnými sociálnymi skupinami, oboznamovať ich s našou revolučnou politikou a pripravovať tak podmienky pre skutočnú zmenu.

afa_slovakia@hotmail.com

Pacifizmus je choroba 20. storočia

Akonáhle sa prihlásime k myšlienke antifašizmu, vynára sa nám automaticky jedna z najzásadnejších otázok. Ako bojovať proti fašizmu?

Popri sociálno-ekonomickom boji nemôžme opomenúť fyzickú konfrontáciu. Mnohí antifašisti sa zdráhajú takejto podoby vedenia boja. Odmietajú násilie ako neetické a nehumánne správanie. Takéto myslenie je nanajvýš nebezpečné a pri akceptovaní snahy niektorých antifašistov doviesť svoj život čo najbližšie k humánnemu ideálu, je toto presvedčenie zároveň nemorálne. Ja osobne považujem pacifizmus za veľmi nebezpečnú chorobu 20. storočia. Ideálu mieru sa nevzdávam, no pripúšťam ho až v ideálnej spoločnosti. Dnešná spoločnosť takou nie je a preto k ubráneniu najzákladnejších práv cítim potrebu siahnuť k fyzickej konfrontácii. Denne sme na uliciach vystavení násilnostiam. Ak dáme svoje presvedčenie najavo i verejne, vystavujeme sa stále väčšiemu ohrozeniu vlastnej bezpečnosti. Napriek tomu nejde len o naše právo na bezpečný život. Ak tvrdím, že pacifizmus je nemorálny, mám tým na mysli, že dovoľuje, aby dochádzalo k násiliu zo strany neonacistov. Jedinú úlohu, ktorú môže pacifizmus plniť, je prevencia. Bezpochyby je to dôležitá súčasť boja. Jedna z najdôležitejších. No prevencia sa navzájom nevylučuje s násilím. Samoosebe môže prevencia reálne spomaliť rast nacistického hnutia. Nemôže ho však vo svojej vlastnej podstate úplne zastaviť a zničiť. Väzenia nie sú prekážkami. A spolupráca so štátnymi represívnymi zložkami je v rozpore s antifašistickým presvedčením. Boj proti fašizmu je bojom proti štátnej autorite. Jediným spôsobom ako poraziť ultrapravicu je zásadná zmena spoločenského systému (viď leták AFA) a násilie je jej dôležitou a živou súčasťou. Nejde ale o primitívne tupé násilie. Ide o cieľavedomú akciu. Ide o obranný akt. My nemôžme posudzovať silu ultrapravice len z vlastnej pozície. Sú ľudia, ktorí sa skryť nemôžu, keď ide do tuhého. Násilie proti ultrapravici je úplne namieste. Častokrát zmení ešte nie úplne presvedčenú a veci oddanú osobu. Naženie strach do mysle presvedčeného fašistu, ktorý pod tlakom prestáva byť fyzicky nebezpečným. Násilie im bráni chovať sa ako páni ulíc a núti ich k stále väčšej ostražitosti. S kombináciou množstva prehier v pouličnom boji prestávajú vyhľadávať konflikty, pretože sami vedia, že sú silou, ktorá je už de facto porazená a z vlastného strachu nič nepodnikne. Polícia by potrebovala množstvo dôkazov, kým by neonacistov poslala do väzenia. Pri šikovnom právnikovi sa však vyhnú i obvineniu z vraždy. Násilie je ďaleko efektívnejší nástroj. I pre nás sú dôkazy dôležité. Nám ale stačí jeden. Vedomie, že sa človek hlási k doktríne národného socializmu alebo fašizmu. To je pre nás dostatočný zločin!Preto vykopme nacistov z ulíc!!!

-fn-

Stíhanie Chattanoogskej trojky

O prípade Chattanoogskej trojky ste už možno počuli. Stíhanie troch antirasistických aktivistov, Lorenza Ervina, Damona McGeea a Mikaila Musaa Muhamanda, z ktorých je minimálne jeden (Lorenzo Ervin) tiež anarchista, vyvolalo celosvetovú kampaň za ich úplné oslobodenie (takisto ABC-ČSAF sa už tejto kauze venovalo). V roku 1998 polícia v meste Chattanooga pri bežnom zatýkaní zastrelila černocha M. Collinsa obvineného z krádeže. Aj keď bol Collins neozbrojený, polícia do neho vystrielala 17 guliek, niekoľko z nich pravdepodobne až po tom, čo spadol mŕtvy na zem - to hovorí o tom, že policajti strielali už na bezvládne telo. O niekoľko týždňov bol opäť pri zatýkaní zastrelený ďalší černoch, taktiež neozbrojený.

V reakcii na tieto vraždy, miestni antirasistickí aktivisti a bojovníci za práva černochov usporiadali protestnú akciu, na ktorej sa zišlo asi sto ľudí a zamierili rovno na schôdzu mestskej rady. So starostom boli dohodnutí, že im umožní vystúpiť pred mestskou radou a predniesť svoje stanovisko k týmto dvom "incidentom." V rozpore s dohodou, starosta zástupcom demonštrantov vystúpiť nedovolil a keď sa Ervin, muž, ktorý je od sedemdesiatych rokov zapojený do protirasistických aktivít a do aktivít bojujúcich proti policajnej brutalite, pokúsil dostať na pódium a predniesť svoj protestný prejav, bol zadržaný políciou. Následne bol obvinený z výtržníctva a hrozí mu až 18 mesiacov žalára.

V celom procese došlo k mnohým rôznym pochybeniam. Na obhajcov, ktorých už Chattanoogská trojka vystriedala niekoľko, bol opakovane vyvíjaný tlak zo strany polície a štátnych orgánov. V procese zohral zaujímavú rolu doteraz nezistený černoch. Ten druhý deň súdneho pojednávania vnikol do budovy súdu ozbrojený pištoľou. Justičná stráž nechala muža po tom, čo v miestnosti oznámil, že sa vráti s niekoľkými ľuďmi od Bin Ládina (jeden z najhľadanejších teroristov sveta podľa FBI), v kľude odísť. Incident bol pretriasaný v miestnej tlači i TV a v reakcii na to, obhájca Chattanoogskej trojky prehlásil, že jeho klienti sú teroristi. Podľa našich informácií išlo pravdepodobne o policajného provokatéra, ktorý mal vrhnúť zlé svetlo na obvinených anarchistov. Tomu nasvedčuje i to, že nebol zatknutý.

26. februára sa konal posledný súd s aktivistami z tzv. Chttanoogskej trojky. K veľkému prekvapeniu samotných aktivistov boli vynesené iba nízke podmienené rozsudky. Lorenzo Komboa Ervin bol označený za vodcu skupiny a dostal 60 dennú podmienku a desať dní verejnoprospešných prác. Ostatní dvaja obžalovaní boli odsúdení k 30 dennej podmienke a piatim dňom verejnoprospešných prác.

Pred vynesením rozsudku sudkyňa prehlásila: "Verím, že vaša motivácia bola dobrá. Bohužiaľ, zvolili ste zlú metódu." Tento rozsudok je z časti výsledkom silného tlaku na vnútroštátnej i medzinárodnej úrovni - na stranu aktivistov sa postavila celá rada protirasistických a anarchistických organizácií z celého sveta (vrátane ABC-ČSAF), čo na prípad prilákalo mimo iné pozornosť médií a následne i verejnosti. Podľa Ervina bola "súdna sieň iná než v predošlých pojednávaniach" a ako povedal, očakával trest na hornej hranici sadzby. Aktivisti z Chattanoogskej trojky však niesú s rozsudkom úplne spokojní a chcú sa odvolať k vrchnému súdu, pretože jednak zákon, na základe ktorého boli odsúdení považujú za nebezpečný a nedemokratický, a tiež nechcú prijať tento trest za niečo, čo neurobili, akokoľvek má byť symbolický. Za všetkých to zhrnul Damon McGee: "Nie sme chuligáni, sme ľudskoprávni aktivisti."

z A-kontra č.100 preložil -vs-

Iniciatíva za bezplatné vzdelanie

Vzdelanie je právo. Každý musí mať slobodný prístup k vysokoškolskému vzdelaniu, založený na schopnosti učiť sa, nie na schopnosti platiť.
Dnešná situácia má k tomuto ďaleko a naďalej sa zhoršuje. Nerovnosť v spoločnosti a prehlbujúca sa priepasť medzi bohatstvom a chudobou sa premieta aj do oblasti vzdelania.
Ľudia pochádzajúci zo sociálne slabšej vrstvy spoločnosti majú oveľa menšie možnosti študovať na VŠ ako záujemcovia pochádzajúci z dobre zabezpečených rodín. Nemajú ani moc, ani peniaze.

Už len samotné prijímacie skúšky nastavujú latku mnohokrát veľmi vysoko. Záujemcovia musia často ovládať viac ako im môže poskytnúť stredoškolské štúdium, čo vplýva na rozpočet rodiny. Za doučovanie, či iné získavanie informácií je treba zaplatiť.
Ďalším faktorom je korupcia. Časť prijatých záujemcov o štúdium je zaplatených. Ich výkon sa nedá porovnať s čestne prijatými študentmi a tak pripravujú o možnosť študovať tých, ktorí na to majú ďaleko väčšie predpoklady a znalosti, no nemajú dostatok peňazí na podplácanie. I v tomto prípade hrajú peniaze dôležitú úlohu.
Ďalšie starosti prinášajú poplatky za cestovné, stravné a ubytovanie. Ceny neustále narastajú a stávajú sa neúnosné. Nehovoriac o naštartovanom procese postupného zavádzania školného.
Štúdium samo o sebe pohlcuje veľa peňazí, čo rodiny nemôžu zvládnuť a tak študenti musia hľadať mizerne platené brigády (a nechať sa okrádať študentskými pracovnými agentúrami), aby neboli záťažou pre už beztak sociálne slabých rodičov. Naproti tomu, deti z bohatých rodín tieto problémy nepociťujú.
Skrátka, študenti z nižšej vrstvy majú obmedzené možnosti štúdia na VŠ, pretože ich sociálne postavenie a teda aj situácia im to nedovoľuje.
Tento vývoj sa vzhľadom na zlú situáciu v hospodárstve zhoršuje a je alarmujúci. Študenti musia reagovať! Ide o procesy, ktoré sa nás bytostne dotýkajú a ktoré nás nesmú obchádzať bez toho, aby sme sa k nim vyjadrili. Problémy vzdelávania nevyrieši ani milión Koncepcií a Noviel, potrebná je systémová zmena a masové slobodné hnutie. Je to cieľ vyžadujúci si participáciu väčšiny spoločnosti a roky namáhavej práce.
Iniciatíva za Bezplatné Vzdelanie je odozvou na asociálnu politiku a opatrenia, ktoré vláda uskutočňuje. Sme tu, aby sme ukázali, že nebudeme čakať až nás spasí vláda, ktorej neveríme či parlamentaristické študentské organizácie.
Dokážeme sa brániť a dokážeme bojovať! A, ak to bude treba, bojovať veľmi tvrdo!

Školstvo dnes

Na Slovensku v súčasnosti existuje 21 štátnych a 2 neštátne vysoké školy.
V roku 1999 bolo na VŠ prijatých 22 866 uchádzačov, pričom počet neprijatých predstavuje 15-20 000! V 1999 študovalo na VŠ 25,9 % študentov, pričom celoeurópsky priemer je 33-35%!
Náklady na jedného študenta v období 1992-99 klesli o viac ako 50 %!
Na vysoké školy sa z rozpočtu na rok 2001 dalo necelých 0,8 % HDP (Slovensko je tak na spodných priečkach rebríčka európskych krajín)!
Reálna hodnota prostriedkov, ktoré štát s ohľadom na pretrvávajúce ťažkosti slovenskej ekonomiky vyčleňuje v štátnom rozpočte pre vysoké školstvo, neustále klesá! Táto skutočnosť v kombinácii so značným nárastom počtu študentov (o takmer 80 % od roku 1990) spôsobila, že reálna úroveň ekonomického zabezpečenia činnosti vysokých škôl v roku 1999 predstavovala podľa niektorých odhadov už iba približne $^1/_3$ úrovne z 1989!
V školstve pôsobí 33 % nekvalifikovaných pracovníkov a 8 % dôchodcov! Školstvo bolo v roku 2000 rezortom s najnižšími platmi!
Poplatky na prijímacie pohovory sa pohybujú v rozmedzí 400-900 Sk. Prípravné kurzy na prijímačky obnášajú 700-1500 Sk, brožúry s testovacími otázkami 100-500 Sk!
Sociálne štipendiá poberá 1,1 % z celkového počtu študentov denného štúdia (približne 1000 študentov), pričom v roku 2001 by to malo byť 2,5 %, potom 4 %. Priemerná výška štipendia je 930 Sk mesačne, pričom mesačné náklady na životné potreby (stravovanie, ubytovanie, doprava) sú podľa výskumu MPSVaR SR 3818 Sk!
Študentský pôžičkový fond poskytuje finančné prostriedky len tým, ktorí poberajú sociálne štipendium alebo dosahujú počas vysokoškolského štúdia výborný prospech (bez ohľadu na to či sú v sociálnej núdzi alebo nie)! V súčasnosti je to 4 % študentov!

Existujúce ubytovacie kapacity pokrývajú požiadavky o ubytovanie v priemere na 80 %. Situácia na rôznych vysokých školách sa však podstatne líši. Kvalita ubytovania je v dôsledku nedostatku financií nízka.
Z 18 európskych krajín sa v 11 vyberajú poplatky v podobe školného či "registračného" na začiatku školského roka. V ostatných je zabezpečená určitá podpora na stlmenie negatív, ktorú poberá 15-45 %, niekde až 70 % študentov!
Napríklad, v Maďarsku platia zamestnávatelia 1 % daň na fond vzdelávania.
Podľa zdrojov M. Ftáčnika je 75 % verejnosti proti zavádzaniu školného!
Nezamestnanosť sa koncom januára 2001 vyšplhala na takmer 21 %!
12 % obyvateľov má príjmy na hranici životného minima!
50 % rodín je na hranici sociálnej núdze!
Programové vyhlásenie vlády SR hovorí: "Vláda bude garantovať právo každého občana na bezplatnú výchovu a vzdelávanie v rozsahu jeho schopností vzdelávať sa najmenej dovtedy, kým sa nestane svojprávnym subjektom trhu práce."
Ústava SR č. 42, ods. (2): "Občania majú právo na bezplatné vzdelanie v základných školách a stredných školách, podľa schopností občana a možností spoločnosti aj na vysokých školách."

Kto sme

Iniciatíva za Bezplatné Vzdelanie (IBV) je nezávislou a nestraníckou organizačnou platformou libertínskych študentov slovenských vysokých škôl, pracujúcich a nezamestnaných. Vznikla ako reakcia na snahy Vlády SR zaviesť poplatky za štúdium na VŠ. Ťažiskom nášho boja však nie je len tento problém, ale aj tendencia naďalej zvyšovať poplatky za stravu a ubytovanie, či útok na autonómiu VŠ. Všetko dôsledky prebiehajúcich vládnych plánov.

IBV je vlastná nehierarchická, neautoritárska organizácia a spôsob práce. Snažíme sa vytvoriť hnutie študentov, ktorí majú záujem praktizovať priamu demokraciu zdola a rovnoprávnosť a popularizovať priamu akciu, rovnostársku samosprávu, rozhodovanie o veciach, ktoré sa nás týkajú nami samými, budovanie slobodného masového hnutia pracujúcich, študentov, nezamestnaných a dôchodcov. Nespolupracujeme so žiadnou politickou stranou ani inou autoritárskou organizáciou. Naša činnosť je financovaná z vlastných príspevkov a darov sympatizantov a sympatizujúcich organizácií

IBV nehľadá kompromis s vládou. Nie sme tu od toho, aby sme radili politikom a od toho tu nie sú ani oni. Celá vec sa točí okolo peňazí. Tie tu sú, avšak prerozdeľujú sa na základe asociálnych ekonomických tlakov, predovšetkým tlakov (nad)národných lobbystických skupín, čím peniaze našich rodičov a mnohých z nás idú prioritne napríklad na armádu namiesto pracovných príležitostí, vzdelania či zdravotníctva. Ide o útok na "obyčajných ľudí", ktorí vytvárajú najzákladnejšie hodnoty spoločnosti a ktorí sú o plody svojej práce okrádaní - ide o útok na pracujúcu triedu, zvlášť jej najchudobnejšiu časť. Považujeme za našu povinnosť nemlčať. Naše požiadavky sú opodstatnené a reálne splniteľné. Záleží len na sile nášho odporu a solidarite!

Zároveň vyzývame radových členov odborov, ako aj ostatných neorganizovaných pracujúcich a zvlášť našich rodičov, aby podporili náš boj, či už protestnými listami vláde aúčasťou na našich akciách alebo predovšetkým štrajkom, ktorý zaváži oveľa viacej ako milióny popísaných listov papiera!

Izolácia je v konečnom dôsledku prehrou všetkých! V solidarite je sila!

Nikto nemôže povedať, že sa ho táto vec netýka. Školné a ďalšie narastajúce poplatky, ako i vnímanie vzdelávacieho systému ako továrenskej montážnej dielne, zasiahnu celú spoločnosť, citeľne prinajmenšom tých z nižších vrstiev. Nesmieme mlčať!

Mnohí študenti sú znechutení vývojom situácie a chceli by sa postaviť na odpor. Častokrát ale nevedia ako alebo sa spoliehajú na vysokoškolské študentské zastupiteľské orgány, čo znižuje vlastnú iniciatívu a participáciu a vedie k strate nádeje v zmysel a úspech odporu. Presvedčiť nás o tom môže i stav dnešného odborárskeho hnutia.

Aj my sme čelili podobnému problému a základnú vec, ktorú sme si uvedomili je to, že bez organizácie sme ničím. Máme istú šancu byť aktívni a o niečo sa snažiť, ale keď nám chýba organizácia naše snahy sú odsúdené k zániku. Samozrejme, je úplne zásadnou otázkou, ako bude organizácia štruktúrovaná a na akých zásadách bude pracovať.

Prosíme ťa, informuj o IBV čo najviac ľudí! Vytvor so spolužiakmi alebo spolubývajúcimi vlastný IBV kolektív a vzájomne skoordinujme našu činnosť! Organizuj sa!

(vybrané z pripravovanej brožúry IBV)

iniciativa_ibv@hotmail.com ***www.ibv.nfo.sk***

Proti NATO!

Slovensko patří mezi dalších devět zemí bývalého sovětského bloku, které usilují o začlenění do Severoatlantickéaliance. Politické a ekonomické elity v tomto úsilí sledují zabezpečení vývoje po roce 1989. Prosazování jejich partikulárního mocenského zájmu je v ostrém kontrastu s míněním velké části společnosti. Je třeba se rozšíření obávat? Má NATO vůbec o Slovensko zájem? A jak proti jeho hegemoniálním snahám bojovat?

Rozšíření - více starostí než užitku

NATO se v roce 1999 rozšířilo o Polsko, Česko a Maďarsko. Přijetí těchto tří zemí se událo spíše jako důsledek jejich soustavného nátlaku na špičky Aliance než a specifických politických okolností, že by si to NATO zrovna nějak zásadně přálo. Proti rozšiřování tehdy kriticky vystupovalo mnoho jednotlivců z řad NATO a především z řad amerických politiků. Stačí si připomenou váhavý souhlas Senátu USA s rozšířením.

Vstup všech tří zemí byl především politickým aktem. Vojensky nebyla pro členství řádně připravena ani jedna z nich a zřejmě tomu ještě ani dlouho nebude. Již teď představují pro NATO jakési přívěsky, se kterými je více starostí než užitku. Mají naprosto nevyhovující a zastaralé struktury svých armád, které jsou v rozporu se současnými vojenskými trendy na Západě směrem k armádám početně malým, avšak plně profesionálním, silně mobilním a proto i rychle nasaditelným v jakékoliv části "euroamerického prostoru".

Především Česko je tak členem NATO pouze papírově, vojensky je pro něj však de facto nepoužitelné. Od toho jak se Česku a dalším dvěma novým členům podaří či nepodaří se plnohodnotně do vojenských struktur začlenit, závisí i osud dalšího rozšiřování. Jednota NATO je již takto narušená (což se projevilo například v postoji ohledně bombardování Jugoslávie) a přijímání dalších členů by situaci jenom zhoršilo.

Chcete nás?

Takto se ptají slovenští politici všech barev pokaždé, když přijede nějaká návštěva z bruselské centrály NATO. Ti samozřejmě horlivě přikyvují, překypují mnoha vzletnými slovy a přísliby, ovšem realita je diametrálně odlišná. Je faktem, že dnes v NATO chybí jakákoliv politická vůle k dalšímu rozšiřování. Nikdo z Aliance o něj ve skutečnosti nestojí. To však neznamená, že by NATO zbytek střední a východní Evropy ignorovalo. Opak je pravdou.

Na summitu ve Washingtonu v roce 1999 přijalo NATO Strategickou koncepci pro 21. století. V ní již NATO jasně připouští vojenské zásahy i mimo území členských států Aliance, a to i bez posvěcení OSN. Svou zájmovou sféru v tomto dokumentu definuje neurčitě jako "euroamerický prostor". I přes vágnost pojmu však lze v Evropě tento prostor vymezit na východě jako tzv. "červenou čáru" (hranice bývalého SSSR). Slovensko tak do něj spadá zcela jistě.

Politické a ekonomické elity Slovenska se tedy již nemusí bát nočních můr, ve kterých jim někdo ohrožuje "výdobytky kapitalismu". To by totiž okamžitě znamenalo i nebezpečí pro NATO, které by jistě rychle přispěchalo v rámci další bratrské pomoci. Členství v Severoatlantické alianci tedy není rozhodující pro to, zda-li ta či ona země má nárok na případnou "pomoc" či nikoliv. Kritériem jsou jedině vitální zájmy NATO a "euroamerický prostor". To se ukázalo v roce 1999 při agresi proti obyvatelům Jugoslávie.

Liché argumenty příznivců vstupu

a) zvýší se bezpečnost a stabilita SR

Příslušnost do "euroamerického prostoru" tedy již sama o sobě zajišťuje slovenské vládnoucí třídě v případě nutnosti pomoc Aliance. Vstup do NATO by tuto "bezpečnost" nezvýšil o nic více, takže v tomto ohledu je úplně jedno zda-li Slovensko bude členským státem či nikoliv.

b) NATO je pojistkou před nestabilním Ruskem

Sovětský svaz je minulostí a tím i jeho imperiální snahy. Geopolitická situace se natolik změnila, že žádné rozšiřování ruského impéria směrem na západ není naprosto možné. Již ztoho důvodu, že Slovensko spadá do zájmové sféry NATO a tu Rusko respektuje. NATO na oplátku respektuje zájmovou sféru Ruska jako je tomu v Čečensku.

Navíc dnes velká vetšina válečných konfliktů probíhá uvnitř států, nikoliv mezi státy navzájem (v roce 1999 se z 27 největších válek odehrávaly pouze 2 mezi státy). Doba klasických konvenčních mezistátních válek odešla s 20. stoletím. Obavy z "ruského medvěda" jsou tedy umělou konstrukcí a nemají s realitou co dělat.

Liché argumenty odpůrců vstupu

a) neutralita by byla lepší

Domnívat se, že při zachování neutrality by Slovensko zůstalo mimo sféru zájmů NATO, je bláhové. Tam již spadá svou geopolitickou polohou. Požadavek zachování neutrality jako samoúčelu, by tedy bylo spíše zastíráním pravého stavu věcí a naivní vírou v to, že si v dnešním systému mezinárodních vztahů ještě někdo na neutralitu "hraje".

b) neutralita by byla levnější

I toto je mýtus. Každý stát je založený na tom, že malá část společnosti ovládá většinu a k tomu potřebuje řádný represivní aparát, do kterého spadá i armáda. V NATO by Slovensko muselo dávat miliardy korun na začlenění do jeho struktur a na příspěvky do společných rozpočtů (Česko mělo veškeré náklady související s NATO v roce 2000 ve výši cca 16 mld. Kč). Mimo NATO bude však muset dávat desítky miliard na přezbrojení zastaralé armády také, protože stát potřebuje udržovat armádu funkční. Obyčejným lidem to však nakonec může být jedno, protože ať tak a nebo tak, zaplatí to oni. I když paradoxně si tím platí instituci, která může být v případě potřeby použita proti nim samým.

c) na Slovensku budou umístěny jednotky NATO

Proti NATO nelze argumentovat ani faktem, že by na území Slovenska byly dislokované zahraniční vojenské jednotky. Armády založené na konvenčím základě, kdy jsou vojenské jednotky po jednotlivých státech rovnoměrně rozšířeny, jsou minulostí 20. století. Jak jsem zmínil výše, dnes jsou založeny především na malých, ale profesionálních útvarech, schopných se rychle kamkoliv přesunout a tam zasáhnout. Je tedy více než pravděpodobné, že by se kromě nějakých cvičení noha amerického vojáka Slovenska ani nedotkla. Základny NATO vĘMaďarsku jsou jiný případ, protože slouží jako předpolí na Balkán.

d) na Slovensku budou umístěny jaderné zbraně

Rovněž nelze předpokládat, že by NATO na území nově přijímanách států rozmisťovalo jaderné zbraně. Není k tomu prostě důvod. Jaderné bomby mohou těžké bombardéry dopravovat ze základen v mateřské USA na jeden zátah do jakékoliv části světa a jaderné rakety mají takový dolet, že pro ně platí prakticky to samé.

Co tedy dělat?

Vypadá to jako by boj proti vstupu Slovenska do NATO se vším co bylo řečeno výše ztrácel smysl. Nic však není vzdálenějšího od pravdy. NATO představuje jeden z bezpečnostních pilířů dnešního kapitalistického systému, jehož fungování na sobě slovenská společnost pociťuje více než citelně. Jakákoliv pokus o sociální revoluční změnu vejde do konfliktu právě s obrannými institucemi systému, které v "euroamerickém prostoru" představuje především NATO s jeho hegemonem USA. To platí v celé Evropě, tedy i na Slovensku. Revoluční anarchistické a libertinské hnutí proto musí poukazovat na úlohu NATO jakožto "četníka" systému a to na mezinárodní úrovni. Stejně jako je mezinárodní NATO a kapitál, je nutná i mezinárodní akce proti nim.

To platí obzvláště na Slovensku, kde ze všech kandidátských zemí má největší část společnosti, která se staví proti vstupu do NATO asi 49%. Mnoho z odpůrců NATO je však zatíženo nacionalistickými resentimenty, které zamlžují realitu, protože vyvolávají dojem, že setrvání mimo NATO je nějakým řešením a nevidí internacionální podstatu problému. Jsou navíc snadno zneužitelní různými politickými stranami počínaje HZDS a SNS a konče extrémní pravicí které na rezervovaném postoji vůči NATO chtějí získat pouze svůj politický kapitál a odpor veřejnosti proti NATO je jim k tomu vhodným prostředkem.

Další strany a politici mohou sice slibovat referendum, avšak to dělala před vstupem do NATO i Sociální demokracie v Česku. Ovšem potom rázem na své sliby zapomněla, protože podpora veřejnosti začlenění do Aliance byla značně nejistá a "hazard" v podobě referenda ČSSD prostě nemohla riskovat. Je pravděpodobné, že na Slovensku by se situace opakovala. Jak respektuje vláda názor veřejnosti se ostatně ukázalo v roce 1999, když Dzurindův kabinet i přes odpor většiny společnosti povolil v rámci operace *Allied force* přelet letadlům NATO nad územím Slovenska.

Boj proti NATO tedy smysl má. Musí však být zásadně mezinárodní, a tedy oproštěný od všech nacionalistických příměsí, které nahradí rovina třídní. Vhodná příležitost k takovéto mezinárodní akci se blíží. Za rok proběhne v Praze vrcholný summit NATO, od kterého si slovenští političtí představitelé velmi slibují. Revolučně anarchistické hnutí jistě při takovéto příležitosti neusne na vavřínech a bude mobilizovat pracující a ostatní obyčejné lidi k akcím proti NATO. Vhodnější okamžik pro radikální vystoupení slovenské veřejnosti proti Severoatlantické alianci si lze stěží představit.

Dan Novák (ORA Solidarita)

"Reštrukturalizácia" ŽSR v réžii Európskej investičnej banky

23. júla 1999 poskytla Európska investičná banka (EIB) Železniciam Slovenskej republiky úver vo výške 200 miliónov EUR na ich "modernizáciu" a "reštrukturalizáciu". Prvú časť pôžičky v hodnote 120 miliónov EUR získali ŽSR už v septembri toho roku. Teraz prichádza čas pre poskytnutie zvyšku úveru - 80 miliónov EUR. Čo to v praxi znamená pre železnice? A čo to znamená pre železničiarov a cestujúcu verjnosť?
Vláda SR sa zaviazala splniť tieto podmienky úveru:
- do roka zvýšiť cestovné v osobnej doprave o ďalších približne 30%
- znížiť objem štátnych dotácií (ktoré kompenzujú straty ŽSR za vládou objednané výkony vo verejnom záujme) do roku 2007 na úroveň necelých 31% objemu z roku 1999
- znížiť počet zamestnancov o 30% do roku 2007 (t.j. dovtedy prepustiť celkom približne 16 000 zamestnancov), pričom až 10 000 by malo byť prepustených do troch rokov
- zrušiť 20-25% nákladných železničných staníc-rozpredať nepoužívané nákladné vagóny
- znížiť pomer medzi prevádzkovými nákladmi bez odpisov a príjmami bez štátnych dotácií z vtedajších 130-140% pod úroveň 100% do roku 2003
- znížiť dĺžku železničnej siete uzatvorením alebo privatizáciou 32 tratí do roku 2002.

Viac informácií o súvislostiach tohto problému, automobilovej lobby, cestujúcich a právach pracujúcich, ako aj o kolektívnej priamej akcii, efektívnom organizovaní sa a štrajkovaní sa viac dočítate v anarchistických novinách vzájomnej pomoci pracujúcich, ktorú vydáva spoločná iniciatíva organizácií PA-AKOP-MAP, ČSAF a ORA-Solidarita - **Solidarita pracujúcich**. Kontakt: *P.O. BOX 16, 840 08 Bratislava 48.*

USA a MMF zabíjajú v Ekvádore

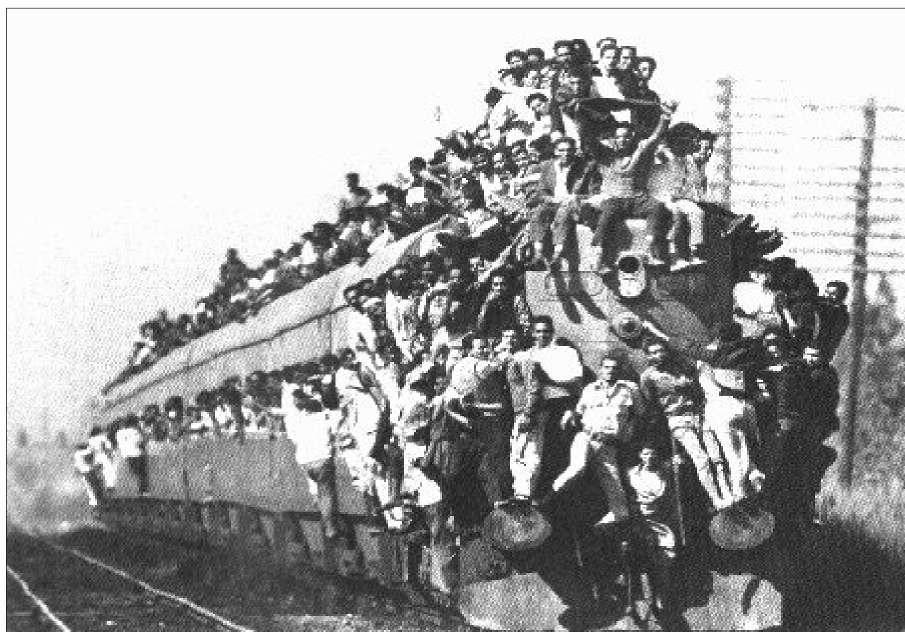
Ekvádorskú univerzitu v meste Quito obsadilo 13 000 indiánov, z toho mnohé deti, ženy a starci. Univerzitu následne obkľúčila polícia a armáda a začali s ostreľovaním gumovými projektilmi a slzným plynom. Vyše tridsať demonštrantov bolo zabitých a 600 zabitých. Vo vnútri bol nedostatok potravín a pitnej vody. Krátko nato bol podľa inštrukcií z Washingtonu vyhlásený výnimočný stav, čo znamená drastické obmedzenie základných práv a slobôd - zákaz stretnúť sa viac než trom ľuďom z akých koľvek dôvodov, zatýkanie popredných aktivistov indiánskeho hnutia, miznutie ľudí, prehľadávanie celej krajiny armádou atď. Do zahraničia sa nedostávajú takmer žiadne správy, oficiálne webstránky indiánov boli vyradené z prevádzky. K situácii mlčí ako ekvádorská vláda, tak šedá eminencia vo Washingtone.

Pred rokom, v januári 2000, pocchodovalo v Quite viac než jeden a pol milióne indiánov, ktorí protestovali proti privatizácii vodární a proti vzdaniu sa kontroly nad ekonomikou v prospech americkej centrálnej banky Fed - podmienkam na poskytnutie úveru, požadovaným MMF a Svetovou bankou. Rovnako ako dnes, aj vtedy boli neozbrojení, a keď sa k nim okrem študentov, odborových zväzov a časti armády, zloženej prevažne z indiánov, vyvolalo to pád vlády. Nový prezident Gustavo Noboa v záujme upokojenia vyhrotenej situácie sľúbil, že vodárne nebudú nikdy predané do rúk nadnárodných korporácií, malým farmárom sa odpustia dlhy a ceny paliva sa na dva roky zmrazia. Samozrejme klamal.

Indiáni sa vrátili späť do svojich dedín a na svoje farmy. USA poskytli Ekvádoru "pomoc" - obrovské dotácie určené pre armádu. Akonáhle si kúpili indiánov v uniformách, vláda Ekvádoru pod taktovkou sociálnych inžinierov z MMF za výrazného prispenia USA pokračovala v neoliberálnej politike voľného trhu. Všetky sľuby a zmluvy s indiánmi sa stali zdrapmi papiera, nahradenými dolármi z USA a MMF. Podľa inštrukcií vlády USA boli rozpustené a za nelegálne prehlásené odbory v ropnom a banskom priemysle a cena palív stúpla o 200% - export rozsiahlych ropných rezerv Ekvádoru do USA pritom stúpol zo 65 na 100%. Ceny autobusovej dopravy, na ktorú sú indiáni pri snahe predať svoju biednu úrodu odkázaní, vzrástli o 75%. Zhodou okolností USA práve v tomto čase dokončili výstavbu vojenskej základne v meste Manta a stavajú desať ďalších - tri pozdĺž hranice s Kolumbiou a sedem rôzne rozptýlených po celej krajine, maskované obvyklou mediálnou taktikou ako základne pre boj proti drogám.

Reakciou na tieto udalosti bolo ďalšie povstanie indiánov. Ekvádorská armáda v spolupráci s poradcami z USA robí divoké čistky a zatýka - zatknutých sú tisíce a nie sú o nich žiadne správy - nikto ani nevie, či vôbec ešte žijú. Situácia je veľmi vážna. Pre voľný trh sú domorodí obyvatelia, malí farmári a ďalšie neprivilegované vrstvy prekážkou, ktorá musí byť odstránená. Jedinú nádej domorodých obyvateľov predstavuje odpor tvárou v tvár tomuto nepredstaviteľnému útlaku, odpor neozbrojených ľudí, žien, detí a starcov, na zlomenie ktorého je povolaná z USA zaplatená a dobre vybavená armáda. Na záver - akékoľvek ponuky dohody s vládou v zajatí nadnárodného kapitálu majú jediný efekt - konkrétne v prípade Ekvádoru otupiť vyhrotené revolučné odhodlanie ľudí a zamaskovať obrovské sociálne rozpory. Zostáva len dúfať, že ľudia sa poučia.

podľa A-kontra č.100 spracoval Martin

Plán Kolumbia

Kongres Spojených štátov poskytol 1,3 miliardy dolárov kolumbijskej vláde na vojenskú intervenciu, ktorá dostala názov "Plan Columbia". Oficiálnym cieľom tohto plánu je skoncovanie ilegálneho pestovania koky a s tým spojené zničenie čiernych polí, skoncovanie s guerillami a stabilizácia "najstaršej demokracie" v Latinskej Amerike. Z celkovej čiastky sa 84% peňazí vráti priamo do ekonomiky USA, pretože sú určené na vojenskú pomoc. Predovšetkým na nákup amerických helikoptér Huey a Black Hawk. Každý, kto si zoženie len trochu informácií o situácii v Kolumbii, okamžite zistí, že drogová vojna nie je nič iné ako zámienka. Skutočná motivácia je zaistiť prístup k nerastným surovinám (hlavne k nafte) a získať kontrolu nad geopoliticky strategickou oblasťou. Až po zaistení prístupu a získaní kontroly je možné pokračovať v zavádzaní neoliberálneho modelu rozvoja v celom regióne a zvlášť dohody FTAA (Americká dohoda o voľnom obchode), o ktorej prebehnú diskusie v kanadskom Quebecu v apríli tohto roku.
Keď sa bližšie pozrieme na región, zistíme, že Kolumbia je akousi prirodzenou obchodnou základňou, pretože má prístup k Atlantickému a Tichému oceánu a predstavuje spojnicu medzi Severnou a Južnou Amerikou. Panamský prieplav, s rastúcim tokom tovaru medzi juhovýchodnou Áziou, USA a Európou, už prestáva stačiť. Infraštruktúra prieplavu je stará a pomalá, a tak sa plánujú nové spojenia oceánov. Ropné náleziská v Kolumbii sú tak bohaté, že prekonávajú dokonca i Venezuelu. Sesterská korporácia Oxy Petroleum už garantovala nadnárodným korporáciám British Petroleum, Exxon a Shell veľkorysé koncesie na ťažbu. V tejto súvislosti sa chystá celý rad megaprojektov pre vybudovanie infraštruktúry - diaľnice, priehrady, ropovody a prístavy, aby sa zefektívnilo vysávanie zdrojov. Realizáciu týchto projektov už teraz doprevádza presídľovanie obyvateľstva, ktoré za pomoci vlády uskutočňujú polovojenské oddiely. Sociálne hnutie v Kolumbii,

polovojenské oddiely. Sociálne hnutia v Kolumbii, Ekvádore, Bolívii, Brazílii a Paname sú prekážkou pre tieto neoliberálne plány.
V Kolumbii tvorí 25-30% populácie černošské obyvateľstvo. Väčšina žije v mestách, ale mnohé čierne komunity sú usídlené po celom pacifickom a karibskom pobreží. Komunity samy seba chápu ako výsledok storočného boja za slobodu. Boja proti otroctvu, proti kapitalizmu a teraz proti ekonomickej globalizácii. V prostredí s jednou z najvyšších biodiverzít na Zemi rozvíjajú spôsoby života, ktoré nemajú takmer alebo nič spoločné s kapitalizmom, a ktoré sú v harmónii so svojim životným prostredím. Bojujú, aby uchránili svoje právo na život, svoje ústavné právo na autonómiu, identitu a priestor k životu.
Od pražských protestov proti MMF a SB sa rýchlo rozširujú kontakty medzi Processo de Comunidades Negras (PCN) a európskymi skupinami. Dnes sa PCN obracajú na všetky európske nehierarchické skupiny, ktoré by sa radi pripojili k ich boju a k pokračujúcemu procesu vzájomného zbližovania. Prvé kontakty a výmeny vyústili v:

- výzvu PCN k podpore budovania komunikačných štruktúr a vedomostí k zlepšeniu komunikácie ako vo vnútri komunít, tak i medzinárodne
- návrh začať uvažovať o plánovaní rozsiahlej medzinárodnej prítomnosti v "bezpečnostných zónach" v čiernych komunitách
- výzvu európskym nehierarchickým organizáciám vytvárať autonómne kolektívy ako alternatívu voči ekonomickej, politickej a kultúrnej moci kapitalizmu. Alternatívu, ktorá vyjadruje horizontálne a participačné formy, ktorá praktikuje právo na odlišnosť, podporuje schopnosť samosprávy a rozvíja štruktúry nezávislé na štruktúrach štátnych.

Od 19. januára až do konca marca, kedy sa v Miláne uskutoční konferencia Peolple´s Global Action (PGA), cestuje skupina 6 členov PCN po Európe a usporadúva diskusie a prednášky, aby oboznámila svetovú verejnosť so situáciou v Kolumbii a ich bojom.

podľa materiálov EF! a Organise! č.54 spracovala -lk-

IDET v Brne

Ve dnech 9. až 11. května 2001 se koná na brněnském výstavišti pravidelná celosvětová burza strojů na zabíjení pod eufemistickým názvem "**veletrh obranné a bezpečnostní techniky IDET**". Naše jasné NE obchodu se zbraněmi vyjádříme sérií akcí, které po dobu konání zbrojařského veletrhu plánujeme. Chystáme např. happening na zahájení veletrhu, akce ve stylu Food not bombs - středa 9. 5.; veřejně přístupné diskusní fórum "Militarismus a válka v současném světě" na němž účast přislíbili vedle českých a slovenských účastníků také zástupci a zástupkyně protiválečných organizací ze Srbska (např. Ženy v černém), Černé Hory, Makedonie, Bosny a Hercegoviny, pozvány jsou též zástupkyně organizace Ruské matky (vystupující proti válce v Čečensku), projekce dokumentů s tematikou lidských práv - čtvrtek 10. 5.; demonstrace + koncert proti militarismu - pátek 11. 5. Všechny akce organizuje Nezávislé sociálně ekologické hnutí - NESEHNUTÍ (Údolní 44, Brno 602 00, tel./fax: 05 - 43245342, e-mail: nesehnuti.brno@email.cz) a zve tímto všechny slušné lidé (včetně Vás), kteří chtějí náš nenásilný protest podpořit. Další informace (o zbrojařských firmách, o termínech jednotlivých akcí apod.) získáte na našich internetových stránkách nesehnuti.ecn.cz
.

1. Máj - sviatok pracujúcich

V krajinách bývalého východného bloku evokuje tento sviatok povinné prvomájové sprievody, prejavy funkcionárov a donedávna slúžil ako ukážka výdobytkov diktatúry proletariátu. No skutočný pôvod tohto sviatku - nie ako sviatku práce, ale ako sviatku pracujúcich sa podarilo veľmi dôsledne zahladiť. Našim zámerom je objasniť vznik tradície 1. mája podľa skutočných udalostí.

V rokoch 1872 a 1873 prebiehali v mestách USA rozsiahle demonštrácie za osemhodinovú pracovú dobu. Tieto demonštrácie prinútili nakoniec kongres USA v roku 1878 prijať zákon o osemhodinovom pracovnom čase aspoň v podnikoch, ktoré vlastnil štát. Keďže zavedenia zákona do praxe sa pracujúci nedočkali, boj za presadenie tejto myšlienky neskončil. V roku 1885 v Chicagu vzniklo Združenie za osemhodinovú pracovnú dobu. Bol vydaný manifest, v ktorom sa požadovalo skrátenie pracovnej doby na osem hodín bez zníženia miezd. Ďalej sa uvádza, že skrátením pracovnej doby dôjde k zníženiu nezamestnanosti, vzniknú nové pracovné miesta, ktoré budú obsadené doterajšími nezamestnanými; po druhé: zvýšením počtu spotrebiteľov sa odstráni problém tzv. nadvýroby príčiny hospodárskych kríz. V októbri 1884 sa v Chicagu konal zjazd Odborovej federácie Spojených štátov a Kanady, kde sa dohodlo, že za podpory ostatných odborových zväzov sa bude od 1.mája 1886 pracovať len osem hodín denne.
Prvého mája vypukol v Chicagu štrajk, ktorý už 4. mája počítal okolo 50 000 štrajkujúcich. Pred továrňou na výrobu hospodárskych strojov vlastnenou Mac Cormikom sa 3. mája zišlo asi 200 štrajkujúcich. Toto zhromaždenie bolo napadnuté políciou, čo si vyžiadalo šesť mŕtvych na strane protestujúcich. Na druhý deň sa na Sennom trhu (Haymarket) konala demonštrácia odsudzujúca vraždu šiestich demonštrantov. Pokojné zhromaždenie bol napadnuté políciou . Počas zásahu došlo k explózii bomby, čo si vyžiadalo sedem mŕtvych policajtov. Napriek tomu, že v tom čase sa na Haymarkete zdržiavali len dvaja z neskôr obvinených anarchistov bol tento čin pripísaný im. Vrhnutie pumy bolo očividnou provokáciou a snahou zdiskreditovať štrajkujúcich. Polícia zatkla anarchistov A. Spiesa, M. Schwaba, A.R. Parsona, A. Fischera, J.Engela, S. Fieldena, L. Lingga a O. Neebeho. Každý z nich bol obžalovaný z vraždy, no po vypočutí svedkov bolo toto obvinenie neudržateľné a pozmenené na obžalobu za spiknutie na zavraždenie policajtov. Celý proces bol dôsledne vykonštruovaný a niesol sa v duchu výpovede jedného zo štátnych funkcionárov - Grinela : "Robotníkov je nutné zahnať do ich dier ako krysy." Počas explózie sa na Haymarkete zdržiaval len Spies a Fielden. Napriek tomu boli všetci odsúdení na trest smrti. O. Neebe dostal 15 rokov väzenia, no radšej si zvolil smrť po boku svojich priateľov. Po celom svete sa strhla vlna nesúhlasu s nespravodlivo odsúdenými a pod takýmto tlakom boli Schwab, Fielden a Neebe v roku 1893 prepustení. V roku 1887 sa konala poprava anarchistov Spiesa, Parsona, Fischera a Engela. L. Lingg si sám vzal život deň pred popravou. Pohrebu sa zúčastnilo viac než 150 tisíc ľudí.
Na pamiatku nevinne odsúdených a popravených chicagských anarchistov bol európskymi a americkými pracujúcimi prijatý dátum 1. máj ako medzinárodný sviatok pracujúcich, ako deň, keď pracujúci verejne a nahlas vyslovujú svoje požiadavky a nároky.
Tento príklad z histórie je jednou z udalostí, kedy sa pracujúci snažili uplatniť svoje požiadavky a za ktoré sa rozhodli postaviť aj formou štrajku s rizikom najväčším. Svoje vykorisťovanie považovali pravdepodobne za ďalej neúnosné, keď boli ochotní vsadiť do boja jediné, čo im umožňovalo aké také materiálne prežitie svoje miesto v zamestnaní. S vedomím možného prepustenia z práce sa k štrajku pripájali ďalší pracujúci, čo malo za následok rozšírenie štrajku na generálny. Boj za zavedenie osemhodinového pracovného času sa nakoniec podarilo doviesť do konca, v roku 1918 je aj v Československu uskutočnená požiadavka osemhodinového pracovného dňa.. Bohužiaľ, ani boj za skrátenie pracovnej doby sa neobišiel bez stretov s políciou, čo je v konečnom dôsledku pochopiteľné, keďže polícia bránila záujmy kapitalistov, pre ktorých skrátenie pracovnej doby nutne znamenalo menšie zisky. Chicagská tragédia nie je len symbolom boja za zlepšenie pracovných podmienok, ale aj pripomenutie štátnej represie voči aktívnym anarchistom. Štát v službách vlastníkov fabrík a za asistencie polície vykonštruoval obvinenie na ľudí, ktorí predstavovali preň najväčšie ohrozenie. Formou provokácie a falošného obvinenia sa zbavil svojho nepriateľa. Uvedomenie sa pracujúcich a ich vzbura je pre kapitalistu pochopiteľne najväčšou hrozbou, preto prípad popravy anarchistov mal určite slúžiť aj ako výstraha pred ďalšími nepokojmi. V súčasnosti, keď sú pracujúci pod neustálym tlakom zo strany zamestnávateľov, keď žijú v každodennom strachu zo straty zamestnania a mnohí vo veľmi zlých finančných podmienkach, si myslím, že pripomenutie 1. mája 1886 má aj dnes svoje opodstatnenie - poukazuje na potrebu organizovania sa za lepšie pracovné podmienky. V súčasnosti ale vyvstáva problém priestoru pre organizovanie sa pracujúcich, súčasné odbory sa vďaka svojej kolaborácii so zamestnávateľmi celkom oprávnene netešia veľkej dôvere zamestnancov. Myslím si,že je potrebné v prvom rade v už existujúcich odboroch šíriť myšlienky "slobodnej práce", ponúkať informácie pracujúcim, vzdelávať. Súčasné odbory sú jednoznačne nevyhovujúce, alternatívou môže byť zakladanie nových odborov fungujúcich na anarchistických princípoch nehierarchie, organizovania sa zdola, za existencie voliteľných a kedykoľvek odvolateľných delegátov vykonávajúcich len úlohy, ktoré im určia samotní členovia odborov. Len takto organizované odbory môžu pomáhať pracujúcim v boji za ich požiadavky.

Jana

Feministická skupina 8. marca

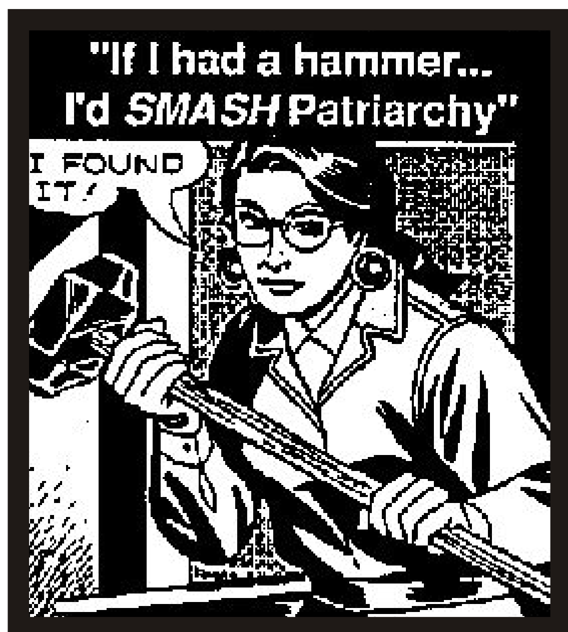
História 8. marca - Medzinárodného dňa žien

Medzinárodný deň žien (8. marec) nemôžeme považovať za komunistický sviatok. Po roku 1989 sa ako náhrada začal sláviť deň matiek, tento deň však 8. marec nemôže zastúpiť. Tento deň bol boľševikmi zneužití na ich vlastné účely, takisto ako bol deň matiek využitý nacistickým režimom v Nemecku 30. rokov. Vo vedomí verejnosti však tento sviatok pretrváva ako oslava komunistickej ideológie (v tej istej situácii sa nachádza 1. máj). Preto považujeme za dôležité spomenúť stručnú históriu tohoto sviatku.

Tradícia začala poslednú februárovú nedeľu v roku 1908 v USA, kedy ženy zorganizovali prvý Deň žien a demonštrovali za svoje politické a ekonomické práva. V roku 1910 sa na medzinárodnej ženskej konferencii v Kodani bolo rozhodlo, že bude určený jeden deň, ktorého cieľom bude oslava hnutia za ženské práva. Nebol však sále stanovený pevný dátum.

Ako reakcia na rozhodnutie v Kodani bol 19. marca 1911 tento deň oslavovaný v Rakúsku, Dánsku, Nemecku a Švajčiarsku, kde sa verejných zhromaždení zúčastnilo viac než 1 milión žien a mužov. Požadovali nielen volebné právo, ale tiež právo na prácu a koniec diskriminácie na pracovnom trhu. Ani nie týždeň po týchto udalostiach (25. marca) došlo v centre New-Yorku k požiaru, pri ktorom zahynulo viac ako 140 pracujúcich dievčat, prevažne talianskych a židovských imigrantiek. Zomreli kvôli nedostatočnému počtu únikových ciest. Táto udalosť spôsobila veľký rozruch a upozornila na úplne nevyhovujúce pracovné podmienky a na využívanie žien (a nielen ich) ako lacnej pracovnej sily.

Dátum 8. marec bol nakoniec vybraný na pamiatku ženských nepokojov proti vojne a biede v Petrohrade v roku 1917, ktoré neskôr prerástli vo februárovú revolúciu a abdikáciu cára. Dočasná vláda, ktorá potom nastúpila, zaručila ženám volebné práva (1917) a priznala im i ďalšie práva: právo na potrat, na rozvod. Boli zakladané ženské kluby a v armáde vznikol ženský oddiel známy ako ženský prápor smrti. Neskôr však, keď sa k moci dostali boľševici, bola postupne väčšina týchto práv ženám odobratá.

Hoci sa problematike feminizmu v poslednej dobe na verejnosti začína venovať viac priestoru, táto téma už nie je tabu ani v oficiálnych médiách, viac sa diskutuje o násilí v rodine (čo je konečne načase), napriek tomu sa, bohužiaľ, stále stretávame s prejavmi násilia v súkromí, vo forme viac či menej utajenej. To však nie je jediná stránka tohto problému, ženy musia neustále čeliť častému nedoceňovaniu nielen ich práce, ale aj celkovej osobnosti. Samozrejme táto problematika sa nedá analyzovať bez zohľadnenia širších súvislostí, nie je možné hovoriť o feminizme bez ohľadu na politické a ekonomické zriadenie spoločnosti. Práve tomu sa venuje novovzniknutá feministická skupina 8. marca, ktorá už stihla vydať na túto tému tému veľmi zaujímavé materiály, z ktorých vám časť na týchto stránkach ponúkame. V prípade záujmu kontaktujte túto skupinu na adrese:
www.fs8.brezna.ecn.cz, fs8.brezna@centrum.cz

Prohlášení k 8. březnu 2001- Globální stávce žen

Jsme Feministická skupina 8.března, která sympatizuje s celosvětovou akcí Globální stávka žen, pořádanou na Mezinárodní den žen. Proto jsme se rozhodly/i uspořádat 8. března 2001 od 15.00 hodin na Náměstí Míru v Praze shromáždění, které má vyjádřit solidaritu s touto akcí a upozornit na konkrétní problémy postavení žen v České republice. Tomuto shromáždění bude predcházet dvoutýdenní informační kampaň.

Žijeme v systému založeném na nerovnosti a vykořistování. Odmítáme honbu za ziskem, bezohlednou konkurenci, sociální nerovnost, konzumní zpusob života. Chceme společnost založenou na rovnosti a sociální spravedlnosti bez ohledu na pohlaví, věk, etnickou a národnostní příslušnost, třídu a sexuální orientaci. Víme, že problémy žen nelze oddělovat od sociálních problémů. Přesto jsme se rozhodly/i zaměřit se v tuto chvíli především na ženskou otázku.

Ženy tvoří více než polovinu lidstva, vykonávají dvě třetiny veškeré práce světa a dostávají za to pouhých pět procent veškerých příjmu. Dve třetiny této práce jsou bez nároku na mzdu. 95,5% veškerého světového majetku patří mužům a pouze 4,5% ženám. Mocnými aktéry globalizace jsou především bílí muži - politici, finančníci, podnikatelé a vlastníci. Logika kapitalismu vychází z ekonomiky trhu a výroby, ne z ekonomiky domácnosti a reprodukce, která je středobodem lidského života. Ženská práce, ačkoliv je podhodnocena a nevyčíslena, je základem pro přežití a reprodukci lidské existence ve všech společnostech.

Ženy jsou diskriminovány na pracovním trhu. V České republice je průmerný měsíční plat žen zhruba o 30% nižší než mužů. Pracovní trh je silne rozdelen na ženské a mužské profese, feminizovaná odvětví (školství, zdravotnictví) jsou společensky podhodnocena.

Ženy jsou navíc společenskými konvencemi nuceny převzít odpovědnost za péči o deti, příbuzné, partnera a chod domácnosti. Ženy se stávají objektem domácího násilí, sexuálního obtežování a znásilnování. Ženy jsou předmětem obchodu a vykořisťování - nejedná se jen o prostituci a její další skryté formy, ale také o každodenní manipulaci s ženským telěm v médiích.

Ve společnosti jsou pevně stanoveny mužské a ženské role přisuzující stereotypní vzorce chování, které často nevyhovují ani jednomu pohlaví. I muži chtejí vychovávat své děti, i ženy se chtejí aktivně účastnit veřejného života. Jde nám o to, aby práce a povinnosti byly spravedlivě a rovnoměrne rozděleny mezi ženy a muže. Jde nám o změnu současných společenských vazeb, o komunikaci, pomocí níž bychom mohly/i nově pojmenovat a uspořádat společenské a partnerské vztahy. Každý by měl mít možnost stanovit si svoje cíle, potřeby a zpusoby jejich naplnování.

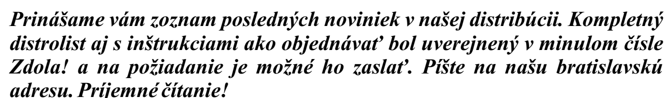
S ohledem na postavení žen v této zemi, usilujeme o tyto konkrétní změny:

- společnost založenou na principech solidarity, rovnoprávnosti, decentralizace, lásky, respektu a úcty k přírode
- společenské ocenění neplacené práce (žen i mužů)
- rovnoměrné rozdělení péce o děti a domácnost mezi muže a ženy
- odstranění diskriminace na pracovním trhu: za stejnou práci stejné mzdy; rovné příležitosti pri získávání zaměstnání bez ohledu na věk, pohlaví, vzhled, rodinný stav, počet dětí, zdravotní stav; případné zavedení dětských koutků na pracovištích
- vyšší příspěvky na materské a rodičovské dovolené
- konec mýtu jediné krásy - odmítnutí zneužívání lidského těla v reklamách a médiích
- větší účast žen při rozhodování o věcech veřejných (nejde nám však o realizaci v rámci politických stran)
- konec skrytého sexuálního násilí v pracovních, manželských a partnerských vztazích
- změnu mediálne pokřiveného obrazu feminismu
- zabývání se ženskými otázkami na veřejnosti

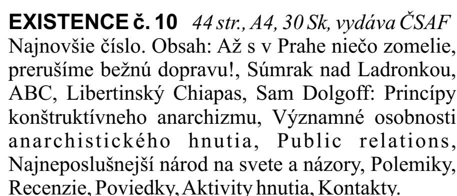
Feministická skupina 8. března

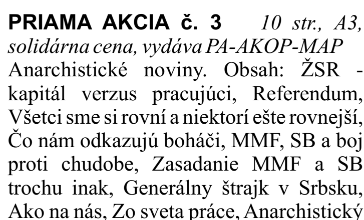
Distribúcia ČSAF Slovensko

Prinášame vám zoznam posledných noviniek v našej distribúcii. Kompletný distrolist aj s inštrukciami ako objednávať bol uverejnený v minulom čísle Zdola! a na požiadanie je možné ho zaslať. Píšte na našu bratislavskú adresu. Príjemné čítanie!

EXISTENCE č. 10 *44 str., A4, 30 Sk, vydáva ČSAF*
Najnovšie číslo. Obsah: Až s v Prahe niečo zomelie, prerušíme bežnú dopravu!, Súmrak nad Ladronkou, ABC, Libertinský Chiapas, Sam Dolgoff: Princípy konštruktívneho anarchizmu, Významné osobnosti anarchistického hnutia, Public relations, Najneposlušnejší národ na svete a názory, Polemiky, Recenzie, Poviedky, Aktivity hnutia, Kontakty.

PRIAMA AKCIA č. 3 *10 str., A3, solidárna cena, vydáva PA-AKOP-MAP*
Anarchistické noviny. Obsah: ŽSR - kapitál verzus pracujúci, Referendum, Všetci sme si rovní a niektorí ešte rovnejší, Čo nám odkazujú boháči, MMF, SB a boj proti chudobe, Zasadanie MMF a SB trochu inak, Generálny štrajk v Srbsku, Ako na nás, Zo sveta práce, Anarchistický odborový zväz v pracovných sporoch, Už toho máme dosť!!!

A-KONTRA č. 7/2000 *28 str., A4, 15 Sk, vydáva ČAS*
Spravodaj alternatívnych aktivít. Obsah: Praha 2000: Do boja! S chudobou alebo s chudobnými?, Kontrasummit 2000, S 23 - Antifašistická demonštrácia, S 24 - Kto? Ty! Kedy? Teraz!, Proti MMF a zavretým hraniciam, S 26 - Skúsenosť z bieleho overalu, Ako som mašíroval pod modrou zástavou, Prienik ku kongresovému centru, Samba proti MMF, Chronologický prehľad udalostí, S 26 vo svete, Príloha: falošné zisky, demonštrácia za prepustenie väzňov, Anarchistický čierny blok, Z pohľadu delegáta, Lekcia regulárneho spravodajstva, Riot - let´s do it?, Boľševický KKK, Trpezlivosť matka preležanín, O ničení majetku a budovaní hnutia, Anarchizmus a násilie, Deň českej štátnosti, Generálny štrajk v Srbsku, Anarchizmus v Turecku, A-infos,...

A-KONTRA č. 8/2000 *24 str., A4, 15 Sk*
Spravodaj alternatívnych aktivít. Obsah: Policajný výlov Ladronky, Ladronku nedáme!, Carbon wars, Hrozby globálneho otepľovania, Komu patrí deň bez áut, Programové prehlásenie FNB, FNB a anarchizmus, Neonacisti v uliciach, Anarchizmus a sloboda, M. Bakunin o zastupiteľskej demokracii, Ya Basta po S26, Telo ako zbraň občianskej neposlušnosti, Trajektória zmien, Ďalšia vojna kvôli hraniciam, České anarchistické hnutie - stručná história, Správy,... obyvateľstva, protesty proti globalizácii - Davos & Nice, Anarchia na TV obrazovke?, Svet očami bojovníkov s extrémizmom, Nukleárna vojna nízkej intenzity, Stručná história neoliberalizmu, politická ekonómia zdola - komunitaristický anarchizmus, Triedna vojna v Prahe?, A-infos, Výzva ABC,...

A-KONTRA č. 2/2001 *20 str., A4, 15 Sk*
Najnovšie číslo. Inštitucionálny feminizmus vs sociálny feminizmus, Anarchofeministický manifest, Násilie na ženách, Polícia ako úderné oddiely neonacistov, Sloboda zhromažďovania, Terorizmus nie!, Seattle, Praha...a čo ďalej?, Kríza politiky, Infos, Parížska komúna a Kronštadt, Chystané akcie,...

SVOBODNÁ PRÁCE č. 18 *8 str., A3, 15 Sk, vydáva FSA*
Noviny sociálnych anarchistov. Zvláštne číslo k protestom proti kongresu MMF a SB v Prahe. Obsah: Triedna vojna v Prahe - analýza protestov proti MMF a SB, Čistokrvný fašizmus, Solidárne akcie na podporu uväznených, České oficiálne médiá v roli kapitalistickej ideopolície, Politický väzeň - Mark Barnsley, Správy, Infos, Distribúcia anarchistickej knihovne FSA,...

SVOBODNÁ PRÁCE č. 19 *8 str., A3, 15 Sk*
Noviny sociálnych anarchistov. Obsah: Ďakujeme, že ste nevolili, Anarchizmus vs marxizmus, NE-ľudské zdroje, MMF za škrty v sociálnej oblasti, Pražský magistrát vypratal najznámejší český squat, Inšpekčná správa MMF navádza k drastickým neoliberálnym opatreniam na úkor pracujúcich, Anarchisti protestujú proti kapitalizmu, Čo je WTO?, Anarchisti za nový, revolučný a rovnostársky začiatok v odboroch, Výzva pre antifašistov, Paul Signac, Kapitalistické médiá v službách polície a buržoáznej elity, Správy,...

SVOBODNÁ PRÁCE č. 20 *8 str., A3, 15 Sk*
Najnovšie číslo. Obsah: Sloboda slova a ČT, Priame akcie poľských zdravotníckych sestier, MAP na prelome tisícročia, Zasadanie EÚ sprevádzali protesty, Zo štátom alebo proti štátu?, Štrajk zamestnancov poľských bánk, Sily rýchlej reakcie - kolíska euroarmády, Otto Ruhle: Boj proti fašizmu začína bojom proti boľševizmu, Zastavme trestné stíhanie proti súdruhovi MichaloviP.,...

KRUH ŽIVOTA č. 7-8 *36 str., A4, 20 Sk*
Najnovšie číslo. Obsah: V pazúroch Mc Worldu, Hľadanie súvislostí, Fakty o banánoch, Bezorebné pestovanie obilia, Urinoterapia, Potraviny z lesov a lúk, Prírodné farbivá, Alergie, Ruža, Echinacea Findhorn, Čo nám hovoria stromy, Všetci sme prepojení, Živá filozofia, Posolstvo z večnosti, Téma čísla - Bývanie: Čaká nás mestská budúcnosť?, Kočovnícke obydlia, Stromové obydlia, Dom z pneumatík, Ako šetriť energiou, Fung šuej, Sídlisko Gärtnerhof, Bývanie bez vykurovania, recenzie, správy, aktivity, kontakty.

BAKUNIN V KOCKE *16 str., A5, 10 Sk, vydala ORA-Solidarita*
Cieľom brožúrky je načrtnúť to, čo autor považuje za kľúčové rysy anarchistických myšlienok. Brožúrku napísal člen britskej Anarchist Communist Federation a prvý krát vyšla v roku 1993. Tentokrát nám ju v českej podobe predkladá Solidarita.

Ako vzniká nadhodnota

Noam Chomsky - PROSPERITA HŔSTKY A NEISTOTA VÄČŠINY *18 str., A4, 15 Sk, vydala ORA-Solidarita*
Brožúra zostavená na základe rozhovorov, ktoré s N. Chomskym urobil v Bostone na prelome rokov 92/93 D. Barsamian. Nová globálna ekonomika, NAFTA a GATT, "Hospodárske zázraky" v treťom svete, Momentky zo Somálska, Slovan proti Slovanovi, Vyvolená zem, Gándhí, nenásilie a India, Rozdeľuj a panuj, Korene rasizmu, Ľudská prirodzenosť,...atď.

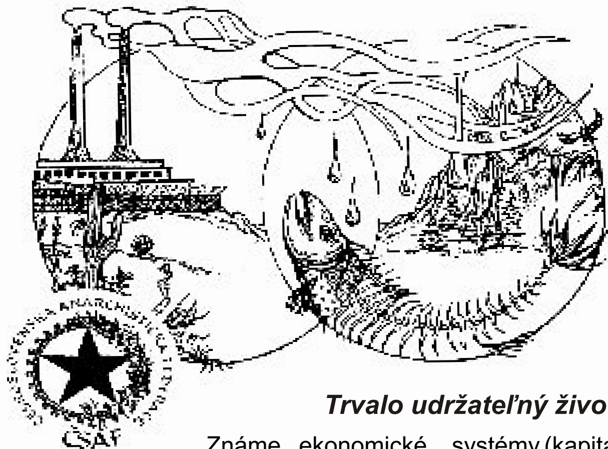
INICIATÍVA ZA BEZPLATNÉ VZDELANIE - *mobilizačné A3 plagáty a letáky zdarma, brožúra o študentskom boji za 10 Sk.*

SOLIDARITA PRACUJÚCICH *4 str., A4, 5 Sk, vydala PA-AKOP-MAP, ČSAF a ORA-Solidarita*
Pôžička EIB pre ŽSR a jej následky, automobilová lobby, rušenie tratí, cestujúci, plánované prepúšťanie, ako sa efektívne odborovo organizovať...

ČESKOSLOVENSKÁ ANARCHISTICKÁ FEDERÁCIA

ČSAF (vtedy ešte ako ČAF) vznikla v auguste v roku 1995 ako zastrešujúca organizácia pre rôzne názorové prúdy anarchistického hnutia. Vo svojej činnosti smerujúcej k vytvoreniu slobodnej spoločnosti sa sústredí na teoretické vzdelávanie aktivistov, propagačnú osvetovú činnosť medzi verejnosťou a na akcie upozorňujúce na prejavy autoritárstva a diskriminácie v spoločnosti.

Staviame sa proti byrokratickému systému s centralizovanou mocou, ktorý je sociálne nespravodlivý a dlhodobo neudržateľný, bez ohľadu na to, či funguje v krajinách kapitalistických alebo tzv. socialistických. Odmietame zastupiteľský systém parlamentnej "demokracie", lebo ten sa stal, obzvlášť v ére globalizovaného kapitalizmu, len bábkou v rukách politicko-ekonomických záujmov. Nie sme ale negativisti, ktorí všetko iba bezdôvodne odmietajú. Snažíme sa aktívne propagovať našu alternatívnu víziu usporiadania slobodnej a samosprávnej spoločnosti.

Trvalo udržateľný život!

Známe ekonomické systémy (kapitalizmus, štátny socializmus) sú založené na zvrátenej myšlienke neustáleho ekonomického rastu, ktorý je však možný dosiahnuť len na úlor vykorisťovania človeka a prírody. Manipulatívne médiá nás denne presviedčajú o tom, že jedinou zárukou šťastia a plnohodnotného života je stúpajúca úroveň konzumu. Prísne dodržiavanie princípov trvalo udržateľného života a minimalizácia spotreby (tzn. vyrábať a konzumovať len to, čo je pre dôstojnú existenciu človeka skutočne potrebné) sú dnes už len nevyhnutnou podmienkou prežitia. Boj proti ničeniu Zeme sa musí zákonite prelínať s bojom za zmenu jeho sociálnych a ekonomických príčin - s bojom proti štátu a kapitalizmu.

Politickú a ekonomickú samosprávu!

Podstatou anarchistickej myšlienky je nahradenie usporiadania, umožňujúceho vznik mocenských centier, ktoré sa skôr či neskôr vymknú skutočnej a efektívnej demokratickej kontrole, usporiadaním založeným na spolupráci menších samosprávnych spoločenstiev. Chceme slobodnú decentralizovanú spoločnosť voľnej dohody, zloženú z autonómnych a navzájom suverénnych federácií, obcí, syndikátov, rád,...atď., organizovaných podľa geografického, profesného a spotrebiteľského princípu. Sme za priamu demokraciu (striktne zachovávajúcu osobnú slobodu) so zreteľom na práva menšín ako hlavný princíp autonómneho rozhodovania. Akákoľvek prípadná funkcia musí byť voliteľná a kedykoľvek odvolateľná.

ČSAF Slovensko	ČSAF střed	ČSAF Morava	ČSAF východ	ČSAF jihozápad
ČSAF Poste restante 851 06 Bratislava 57	ČSAF P.O. BOX 223 111 21 Praha 1	Vladimír Futák Smetanova 3 750 00 Přerov	Pavel Houdek P.O. BOX 41 565 01 Choceň	ČSAF P.O. BOX 40 385 01 Vimperk
csaf_sk@hotmail.com	*praha@csaf.cz*	*morava@csaf.cz*	*vychod@csaf.cz*	*jihozapad@csaf.cz*

Internet - na adrese **www.csaf.cz** nájdete aktuálne informácie, teoretické texty, zaujímavosti. Stránky sú pravidelne aktualizovné.

PROTI ŠTÁTU A KAPITALIZMU
ZA SLOBODNÚ SPOLOČNOSŤ

Organizujte sa! Kontaktujte ČSAF!

Myšlienky voľnej dohody a Anarchie nevzklíčia sami od seba. Musíte im pomôcť. Ak sa cítite byť anarchistami a zastávate myšlienku, že boj proti systému by mal byť založený na svojbytnom, ekonomicky sebestačnom hnutí, nezostávajte v tomto boji sami, spojte sa s Československou anarchistickou federáciou, spoločenstvom voľnej dohody, staňte sa jej súčasťou a podieľajte sa na jej činnosti.

☐ ***Mám záujem o stanovy a Manifest***

☐ ***Mám záujem o členstvo v ČSAF***

☐ ***Mám záujem stať sa sympatizantom ČSAF***